

• Județul Botoșani raportează îndeplinirea planului cincinal la producția globală industrială • O bună educație politică sporește eficacitatea personalului medical • REPORTAJ PE GLOB: Pământul, apa, omul • În zonele libere ale Cambodgiei • Parisul în august

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXX Nr. 8517

Simbătă 15 august 1970

8 PAGINI — 40 BANI

Constructorii de la Porțile de Fier întâmpină marea sărbătoare cu un succes memorabil

PRIMUL AGREGAT AL PUTERNICEI HIDROCENTRALE A INTRAT ÎN FUNCȚIUNE

178 MW conectați la sistemul energetic național

Cu aproape șase ani în urmă, a fost pusă piatra de temelie a construcției marelui Sistem hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier — simbol al colaborării înfrățite dintre România și Iugoslavia. Pe ambele țărmuri ale Dunării s-a deschis un șantier fără precedent. Țara noastră a angajat aici cele mai prețioase forțe ale industriei noastre socialiste, constructori și muncitori cu o bogată experiență. Pricererea, hărnicia, devotamentul lor au fost puse în slujba realizării acestui grandios obiectiv, menit să sporească potențialul energetic al țării. Angajamentele lor s-au îndeplinit pas cu pas, termenele de dare în funcțiune au fost mereu deplasate. Cronica evenimentelor de pe Dunăre a tinut și continuă să țină concentrată atenția întregului nostru popor, ale cărui eforturi își găsesc o strălucită materializare în momentul declanșării primelor energii — sub arcul de lumină al marii sărbători din august.

Correspondentul nostru relatează:

Vineri dimineața, la ora 8 și 15 minute, cu 45 de zile înainte de termenul planificat, hidroagregatul nr. 1 al marii centrale electrice de la Porțile de Fier a pus la punctul primii kilowatt-ora în sistemul energetic al țării. Asupra realizării acestui mare proiect, care încununază eforturile eroice ale celor peste 10.000 de constructori și muncitori de la Porțile de Fier, este închinată împlinirii unui an de la istoricul Congres al X-lea al partidului nostru și celei de-a 26-a aniversări a eliberării României.

Turbina de tip Kaplan, de 178 MW, cu care este echipat hidroagregatul nr. 1, este una dintre cele mai cunoscute pe plan mondial. Paletetele rotorului sunt reglabile astfel că, în funcție de debit, unghiul lor de înclinare poate fi schimbat cu ajutorul unui servomotor. Generatorul turbinii are o putere de 190 MVA iar rotorul, în diametru de peste 14 m, este format din 12.000 de piese.

Evenimentul petrecut vineri dimineața la Porțile de Fier reprezintă un succes deosebit în materializarea proiectelor comune, elaborate de către specialiștii din România și R.S.P. Iugoslavia. Cu și pe țărmul românesc, pe celălalt mal al Dunării a fost înregistrat — la centrala hidroelectrică iugoslavă — un succes de aceeași anvergură. La Gura Văi și la Sip se împlinesc astfel, ca rezultat al colaborării fructuoase dintre popoarele română și iugoslavă, vechi dorințe ale unor specialiști din țările noastre vecine și prietene, pentru utilizarea eficientă a potențialului energetic al Dunării.

Constantin COTOȘPAN

Cu înălțătoare sentimente de entuziasm și mândrie patriotică, Comitetul Județean de partid Mehedinti raportează Comitetului Central al P.C.R., personal dv., stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, noi și prestigioase realizări obținute de către constructorii și muncitorii celui mai mare șantier hidroenergetic al țării, de la Porțile de Fier și de alte colective de muncă, în estua, marii sărbători de la 23 August și a aniversării unui an de la istoricul Congres al X-lea al partidului. Prin eforturi cu adevărat eroice, făuritorii gigantului de la „Porțile lumii” au realizat azi, cu 45 zile înainte de termen, legarea în paralel la sistemul energetic național a primului hidrogenerator, dând astfel patrei primii kilowatt de energie și lumină obținută prin punerea în valoare a imenselor potențiale ale bazinului Danubiu.

Realizând și depășind de pe acum sarcinile actualului cincinal, întregul colectiv de muncă de la Porțile de Fier se angajează în fața conducerii partidului să nu precupească nici un efort pentru a executa, până la sfârșitul anului, un volum de lucrări de construcții-montaj de 421 milioane lei peste prevederile perioadei 1966—1970.

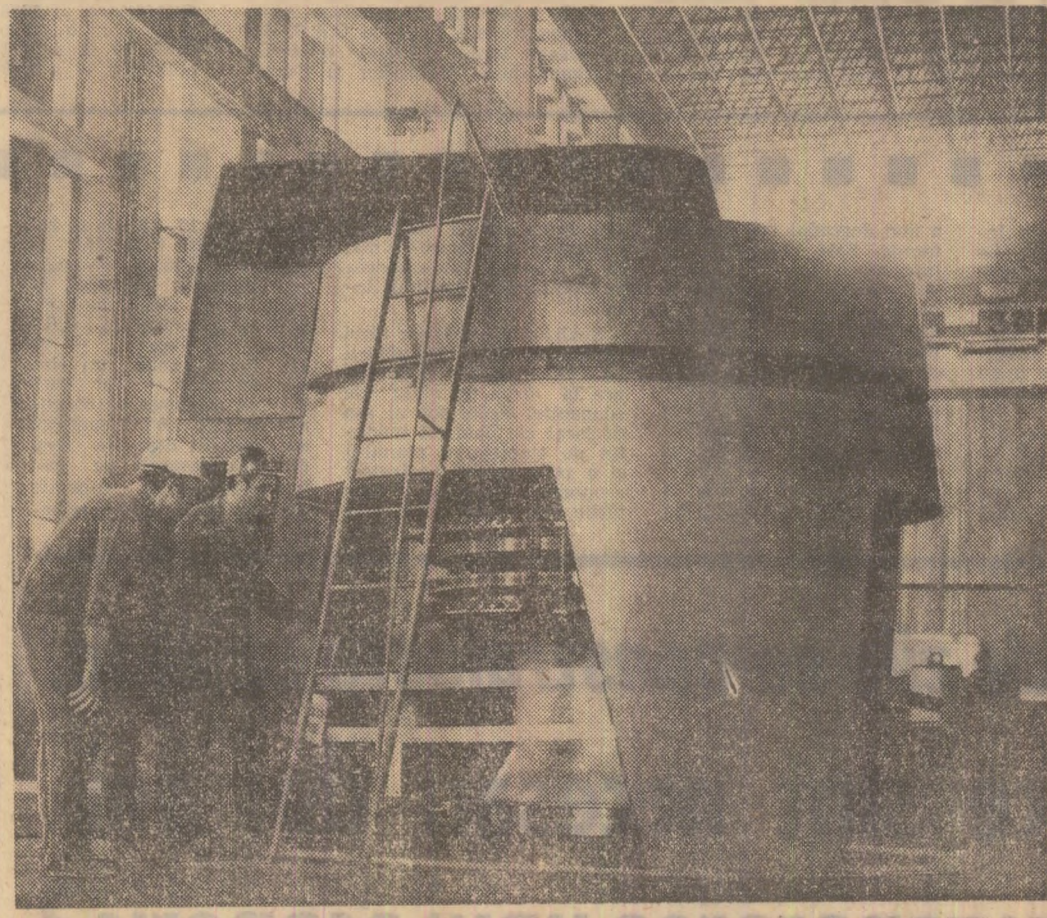
Conform angajamentelor comune ale muncitorilor, constructorilor și beneficiarului, în acest an la Porțile de Fier vor intra în funcțiune două grupuri hidrogeneratoare, iar cel de-al treilea — în luna decembrie a.c. va intra în probe tehnologice. În acest fel se creează condiții ca până la sfârșitul anului să se obțină un spor de energie electrică de peste 135 milioane kilowatt/oră.

Hotărâre să întâmpine marea sărbătoare a poporului nostru cu remarcabile succese, stimulate de marile realizări de pe uriasul șantier, și alte colective de muncă, mobilizate de organizațiile de partid — Fabrica de confecții Turnu Severin, țesătoria „Cuzanele” și întreprinderea de reparării nave fluviale Orșova — raportează îndeplinirea sarcinilor de plan ale actualului cincinal, obținând până la sfârșitul lunii iulie o producție suplimentară de 164,5 milioane lei. Până la finele anului, aceste unități vor realiza peste plan o producție de 281,8 milioane lei.

Asigurăm conducerea partidului și statului, pe dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că și în viitor muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile mehedintene vor urmări cu consecvență, spirit de dăruire și înaltă responsabilitate, îndeplinirea prevederilor vastului program adoptat de Congresul al X-lea al P.C.R. pentru a-și aduce un înalt și substanțial aport la edificarea socialismului în patria noastră.

COMITETUL JUDEȚEAN MEHEDINȚI AL P.C.R.

Telegrama adresată Comitetului Central al P. C. R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

Giganți funcționând la... milimetru: capul de ax al turbinei nr. 1 de la Porțile de Fier

Citiți în pag. a V-a reportajul

MOMENTUL PORȚILOR DE FIER

de la trimisul nostru special, Traian Filip

Tovarășului JORGE DEL PRADO

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Peruvian LIMA

Cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere, Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă adresează un cald salut tovarășesc și vă transmite sincere urări de viață îndelungată și succese în activitatea consacrată idealurilor progresului social, democrației și păcii în lume.

Folosim și acest prilej pentru a reafirma dorința de a dezvoltă, pe mai departe, relațiile prietenești dintre partidele noastre, în interesul ambelor popoare, al unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, al cauzelor socialismului și păcii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Excelentei Sale Comandantului MARIEN N'GOUABI

Președintele Republicii Populare Congo BRAZZAVILLE

În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, am deosebită plăcere să adresez Excelenței Voastre călduroase felicitări și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de pace și progres poporului prieten al Republicii Populare Congo, cu ocazia sărbătorii sale naționale.

Folosesc acest prilej pentru a-mi exprima convingerea că relațiile de colaborare dintre țările noastre se vor dezvolta continuu, în interesul ambelor popoare, al păcii și înțelegerii internaționale.

Cu cea mai înaltă considerație,

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Slujitori fideli ai partidului comunist, ai poporului român

Semn al prețurii pe care partidul și poporul nostru le acordă presei, ziua de 15 august este, în fiecare an, adoma celorlalte zile închinată constructorului, minerului sau învățătorului, un prilej de trecere în revistă a activității celor ce muncesc pe acest tărâm. Instrument al politicii Partidului Comunist Român, militând cu consecvență pentru îndeplinirea ei neabătută, presa românească — tipărită, vorbită, filmată — și-a câștigat în anii noștri un înalt prestigiu și o înaltă autoritate în rîndurile celor ce muncesc.

În fidelitatea față de cauza Partidului Comunist Român, în hotărârea de a slui fără preget înaltele sale idealuri găsim cea mai bună explicație a succeselor presei noastre. Ea militază fără preget pentru îndeplinirea politicii partidului, care intruchipează și cele mai înalte aspirații ale poporului român, cerințele de progres al patriei, idealurile nobile ale socialismului și comunismului, ale păcii și progresului umanității. A slui partidul, cauza sa, politica sa este pentru noi suprema mîndrie, conștinț fiind că în acest fel slujim poporul român, slujim patria iubită. A fi soldați ai partidului — iată idealul căruia li dăruim întreaga noastră energie, talentul nostru, capacitatea noastră intelectuală și profesională, entuziasmul și pasiunea noastră de ziariști comunisti.

În durerosul mai 1970, atunci cînd elementele firi s-au dezlănțuit și țara întreagă era pe deplin în sași din elicoptere erau și zăre. Oamenii aveau nevoie de civinității partidului, de îmbărbătarea slovei tipărite. În podurile tipărite, pe acoperișuri, tranzistoroare le aduceau aceleasi îndemnuri. Ii făceau să simtă că partidul veghează, că țara întreagă este alături de ei.

Am evocat un moment deosebit din activitatea noastră pentru că în acel punct nodal, care a stăpuit unel supreme veritabile toate sectoarele vieții noastre sociale, economice, politice, presa a dat un examen greu și, așa cum în-

DE ZIUA PRESEI

Ceausescu, presa noastră a făcut mari pași înainte. S-a lărgit simțitor aria preocupării tematice, sint abordate cu mai mare profunzime și competență aspectele esențiale ale economiei, culturii, problemele activității sociale și de stat; presa aduce o contribuție mai mare la dezbaterile și soluționarea problemelor ce stau în fața țării; a crescut rolul presei ca glas al opiniei publice, ca purtător de cuvînt al tuturor celor ce muncesc; într-o măsură mereu sporită, presa contribuie la formarea omului societății socialiste, la depășirea înținerii a principilor eticii noastre.

Cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceausescu, la adunarea festivă consacrată împlinirii a 25 de ani de la apariția primului număr legal al „Solnetii” este un vast și înaricat program de acțiune pentru toți lucrătorii presei noastre. Cuvîntarea analiză a muncii din acest sector de activitate, ea și sarcinile pe care ea ni le-a pus în față sînt mereu vii în inimile noastre, în munca noastră de fiecare zi. Cuvîntarea secretarului general al partidului sînt căldura cea mai sigură pe drumul spre ridicarea nivelu-

lui activității presei la cota înalțelor exigente ale partidului și poporului, ale calității noastre de gazetar comunist.

Ziua presei, prilej festiv, nu este însă numai ziua trecerii în revistă a succeselor noastre. Știm bine că mai avem multe de făcut pentru a răspunde marilor sarcini pe care Congresul al X-lea al partidului ni le-a pus în față, pentru a fi demni de încrederea și prețuirea pe care partidul și poporul le acordă presei. Nu înfăptuim articolele noastre abordează chestiunile care se bucură, în clipa aceea, de atenția cea mai mare, chestiunile vitale ale momentului respectiv și nu întotdeauna eficiente articolele noastre este cea maximă. În colosele noastre se născușteresc, din nefericire, destule neconcizuri, destule recidive ale sablonului, ale zîndrilor plate, mai citim articole care doar aparent militează pentru ceva, pentru că, în fond, dincolo de cuvintele lor obosite, nu găsim încălțătura vie a ideii trăite, nu găsim înflăcăr, odată, și lozincă tîoată și exprimarea gongorică, și zîndirea torră. Dar, lupînd împotriva lor, promovînd cu curaj noii viabilu, presa noastră își va face, mereu mai bine, datoria — în deplin consens cu activitatea creatoare a tuturor cetățenilor patriei.

De Ziua presei 1970 ne exprimăm, încă o dată, hotărîrea de a slui cu întreaga noastră ființă cauza nobilă a partidului, de a nu precupeți nimic pentru a fi demni de înaltul titlu de Comunist Român. Perfecționîm și necontenim activitatea, urmînd cu fidelitate neabătută comandamentele marilor ale enocii, năzuindu-ne să înfrîmăm în zădărnice încercări contribuția la înflăcărarea României socialiste, presa noastră va fi tot mai mult ceea ce trebuie să fie presa într-o țară socialistă — constanța de sine a năstirii. Noi, ziariștii, știm bine că măsura muncii noastre este măsura în care știm să contribuim la înflăcărarea României socialiste, în care ne identificăm cu ea. Așa, și numai așa, ne facem pe deplin datoria de cetățeni, de patrioți, de comunisti.

CADRELE CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE opera și mîndria partidului nostru

„Abia după ce veți cuceri puterea vă veți lăsa de greutate, de obstacole de netrecut. De unde veți lua cadre de conducere pregătite pentru toate sectoarele vieții sociale? Va fi nevoie de o armată de specialiști cu pregătire excelentă și, nu uitați, care să accepte socialismul. Sinteți mai mult decît temerari asumîndu-vă o asemenea sarcină...”

Într-o lălmotivă îndoielilor, temerilor și (la unii) al dorințelor transformate în speranțe nemărturisite pe care mi le împărtășeau un grup de ziariști occidentali veniți în țara noastră într-o călătorie de documentare și reportaj în perioada de acerbă înclăntare a luptei de clasă din primăvara lui '45.

Rezultatul acestei încercări realmente hotărîtoare pentru destinele operei de edificare a societății noi este azi evident atît pentru cei care ne sînt prieteni, cît și pentru ceilalți. Și, poate că în perspectiva transformărilor revoluționare din ultimele decenii, aceasta să reprezinte, într-un fel, un factor fundamental, un resort decisiv al succeselor pe care s-a sprijinit înaintarea noastră.

În toate țările, modul în care este concepută și realizată cea ce denumim în mod curent „politica de cadre” constituie un test edificator asupra concordanței dintre obiectivele forțelor politice aflate la cîrma societății și interesele cercurilor largi ale populației. Și în această privință realitățile din țara noastră sînt concludente. Dacă am atins azi cote care cu ani în urmă păreau multora inaccesibile, aceasta este în măsură hotărîtoare rezultatul faptului că partidul a slujit și pregătirea puternice contingente de cadre capabile și devotate, să „depășească” în adîncurile poporului talente pe care le-a ajutat să se formeze, să se manifeste plenar. „Unul din factorii de seamă care stau la baza

noastră sînt concludente. Dacă am atins azi cote care cu ani în urmă păreau multora inaccesibile, aceasta este în măsură hotărîtoare rezultatul faptului că partidul a slujit și pregătirea puternice contingente de cadre capabile și devotate, să „depășească” în adîncurile poporului talente pe care le-a ajutat să se formeze, să se manifeste plenar. „Unul din factorii de seamă care stau la baza

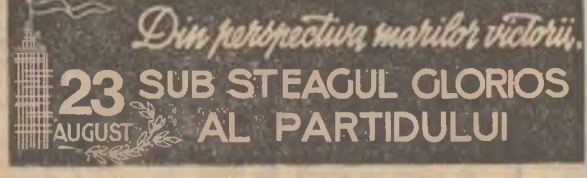
tere, armată și diplomație — nenumărate cadre cu o temeinică pregătire, educate în spiritul dragostei fierbinți față de patria socialistă, al atacamantului neabătut față de principiile internaționalismului socialist, cea mai mare parte a acestora provenind din rîndurile clasei muncitore, ale țării noastre.

Să ne amintim de muncitorii care, în zilele noastre, cînd seagurii roșii au fost înălțate deasupra fabricilor naționalizate, treceau de la strung în biroul directorului, să ne amintim, de voința neînduplecată și todată, de sficlișinea din ochii țărănilor care au fost aleși președinți al primelor cooperative agricole, de ardoarea, dirzenia, abnegația cu care au știut „să facă față”, să învețe — și vom avea în imaginea drumului străbătut pînă în zilele noastre, cînd diplomații obținute de atunci în școli de toate gradele de nenumărate asemenea oameni, li se adaugă certificații absolventi cu succes” obținut la examenul vieții, al construcției socialiste.

Cu nimic nu este mai prejos meritul partidului de a fi reușit să găsească căile de unire a eforturilor întregii noastre intelectualități pe drumul slujii poporului, al cauzelor socialiste. Paralel cu formarea noilor generații de intelectuali, el a știut — fără prejudecăți și sectarism, mai

Tudor OLARU

(Continuare în pag. a VII-a)

FAPTUL DIVERS

O clasă de... studenți

Liceul din Zalău începe să-și creeze un renume. Din cei 32 de absolvenți ai clasei sale reale, 20 sînt acum studenți. Se pare însă că cifra nu-i definitivă întrucît și ceilalți 12 se pregătesc acum pentru următoarea sesiune de admitere. Le dorim succes!

Tot acarul Păun?

Pe linia ferată Comănești-Moinești a deralat un tren de marfă. Două vagoane au fost avariate, iar circulația întreruptă timp de aproape zece ore. Căuza? La plecarea de pe linia uzinală a combinatului de prelucrare a lemnului din Comănești, macheta de marfă conținea de împieptat de mișcare. Nicolae Gheorghiu nu a controlat cu atenție dacă vagoanele sînt ori nu asigurate cu săburi. După ce trenul i s-a dat cale liberă, un săbuc cuplat între roți a alunecat pe linia uzinală și, a uns la ace, a provocat accidentul. Cine plătește?

După faptă

Elena Bobleană din comuna Lădești-Vilcea dispăruse de acasă. La scurt timp însă, corpul ei a fost găsit pe un câmp din apropiere. Ancheta întreprinsă imediat a stabilit că decesul a survenit în urma unei operații de întrerupere a sarcinii. Au început cercetările pentru identificarea persoanei care a efectuat operația. Probele adunate au dus organele de anchetă pe urmele Mariei Hadarogă din comuna Glăviu. În fata dovezilor încontestabile, „doftoroașa” și recunoscută faptei. În vîrstă vreme va trebui să comarâ în fața instanței de judecată.

La „Brotăcei”

Restaurantul „Brotăcei” din parcul Tei. Intr-o seară recentă, Dumitru Dumitrescu, din str. Baicului nr. 57, a trecut pe aici, împreună cu soția: s-au așezat la o masă și au cerut o bere. „Nu avem — a răspuns ospătarul — Mergeti la alt raion”. După ce s-au așezat și s-au ridicat de la 4 mese... situate în 4 raioane, s-au resemnat și au comandat o baterie cu vin. A venit vinul și, după aceea, pe la anumite mese, a început să vină și... berea! (Se vindea pe undeva prin colturile localului cu 5 lei sticla). Epitoful: Anton Răducanu, șeful unității, a fost sancționat cu mustrare scrisă (la care i s-a mai adăugat și o penalizare de 10 la sută din salariu). Ospătarului Nicolae Mălini i s-a desființat contractul de muncă. Tot cu acest prilej au mai fost sancționați încă trei salariați ai „casei”. Toți 5 — dintr-un condei.

Lozul buclucaș

Maria Petrescu, gestionara agenției Loto-Prinosport nr. 1 din Adul, aștepta clienții care să-și încerce norocul. Un copil (Dumitru I. Grădincea din comuna Păunesti), care venea dinșpe farmacia, l-a cerut un loz de trei lei. La-a deschis și s-a văzut posesor al sumei de 5.000 lei. Gestionara a luat lozul și i-a arătat... 50 lei! Sesiizat de cele întâmplate, un lucrător de miliție a început să verifice imediat lozurile iesite cîștigătoare. Nici unul nu era de 50 lei. În schimb, în cosul de hîrtii, s-a găsit lozul de 5.000. Drept pentru care, a doua zi, gestionara a trebuit să dea agenția în primire. Acum își așteaptă „cîștigul” ce-l va fi fixat la tribunal.

Bucuros de oaspeți

De mai bine de 20 de ani, Vasile Heisu, din comuna Răcăciuni (Bacău) strînge costume naționale specifice localităților de pe valea Siretului. Colectia sa cuprinde acum peste 150 de costume bărbătești și femeiești, precum și un mare număr de cusături, stergare, lăcșare și scoarțe tipice pentru prima jumătate a secolului al XIX-lea. Motiv pentru care, toți vîlgeștii cu se potrivește în fiecare an prin Răcăciuni doresc să fie și oaspeți săi. Și, de fiecare dată, el este bucuros de ei.

Rubrică redactată de:
Dumitru TIRCOB
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scintei”

O bună educație politică sporește eficacitatea personalului medical

În buna desfășurare a activității de asistență medicală, un important rol revine personalului sanitar mediu și auxiliar, care completează munca medicului și asigură îngrijirea nemiljoasă a bolnavului. Aceste sarcini primordiale l-au subordonat Comitetului de partid sanitar al municipiului Brăila întreaga sa activitate. Considerăm — ne spune dr. Constantin Bobleanu, locuitor al secretariatului comitetului de partid sanitar — că orientându-ne eforturile în această direcție, vom asigura îndeplinirea indicțiilor partidului privind perfecționarea continuă a activității medico-sanitare.

În realizarea obiectivului amintit, comitetul de partid se sprijină pe comisia sa pentru problemele muncii profesionale, precum și pe un activ larg alcătuit din cele mai competente cadre din rîndurile unităților sanitare de pe teritoriul municipiului. Astfel, de la bun început, îndeplinirea sarcinilor nu a rămas doar preocuparea unui mînușchin restrîns de oameni, ci a fost repartizată judicios pe membrii unui colectiv numeros de comunisti. Perseverența, trîmțirea de trîmțire, comitetul de partid a organizat dezbateri, constatări și „mese rotunde” în plănare largie cu activii și cu alți invitați, despre modalitățile perfecționării muncii de execuție la sănătatea la nivelul municipiului și ale pregătirii profesionale a cadrelor, despre sarcinile personalului medical superior privind ridicarea nivelului asistenței medicale și înțelegerea necesității științifice a acestei sarcini de ridicare a calificării cadrelor medii au fost organizate sub îndrumarea directă a biroului comitetului de partid sanitar, care a dat tonul activității pentru elaborarea unor tematici pe specialități și urmărit atît desfășurarea cursurilor, cit și a colcoierilor de sfîrșit de an.

Firește, această preocupare s-a răsfrînt și asupra organizațiilor de bază, care s-au orientat și ele potrivit specificului unității, cercetîndu-și impuse de viață. În luna august, de exemplu, organizația de medici farmacia și-a propus ca, paralel cu urmărirea modului de deservire a populației în unități să analizeze activitatea profesională a cadrelor medii: cea de la Spitalul dermatoveneric urmărește, între altele, îmbunătățirea muncii de cercetare științifică, iar organizația de bază de la Salvarea normată a analizat situațiile de fapt, și-a axat preocupările îndoechi spre împrăștierea cunoștințelor cadrelor medii. „Faptul că, în cadrul orientării generale indicate de comitetul de partid, fiecare organizație de bază și-a elaborat planul de activitate potrivit cerințelor concrete ale locului de muncă respectiv — sublinia dr. Mihail Popovici, șeful secției de oftalmologie a Spitalului nr. 1 și secretarul organizației de bază a spitalului — a dat un impuls pozitiv în activitatea de partid din sectorul sanitar să intervină eficient în soluționarea celor mai acute probleme ale muncii în spitale și dispensare.

Încearcă să definim caracteristica activității Comitetului de partid sanitar al municipiului Brăila, ni se pare că se poate vorbi despre strădania pentru un stil de muncă cit mai eficient. Comisia profesională (comisie care, ținînd seama de funcționarea în oraș a unei filiale a U.S.S.M., și-a adăugat și sarcina de îndrumare și control a activității acesteia) are un rol determinant în pregătirea dezbaterilor pe teme profesionale înscrise în planul co-

mitetului de partid. Aceasta constituie însă doar una din sursele preocupărilor sale. Însușindu-și stilul de muncă imprimat de comitetul de partid, comisia profesională (ca de altfel, și comisiile pentru propagandă și cultură și organizatorică) atrage, la rîndul său, numeroase colective de specialiști în studierea celor mai dificile și mai acute probleme ale asistenței medicale, privite prin prisma muncii de partid. În luna aprilie, de exemplu, un colectiv de medici a analizat preocuparea birourilor organizatorilor de bază și a conducătorilor administrative din două mari unități — Spitalul de copii și Spitalul de adulți nr. 1 — pentru aplicarea prevederilor Directivei C.C. și a hotărîrilor biroului județean de partid privind îmbunătățirea asistenței medicale și educația personalului medico-sanitar, iar în mai, o analiză de mîlîră a avut loc la Spitalul nr. 2 și la maternitate. În cadrul aceluorși preocupări, în analiza altui colectiv a

viața de partid

Întrată Policlinica teritorială, cu cabinetele de specialitate, circumscripțiile din municipiu și dispensarele de întreprindere. Fiecare din aceste analize s-a soldat cu evidențierea unor metode bune, ce merită generalizate, cu semnarea unor cerențe și, ceea ce este, de asemenea, important, cu formularea unor numeroase propuneri privind exercitarea controlului de partid în principalele sectoare de care depinde asistența medicală a populației.

Comitetul de partid sanitar a antrenat și comisia organizatorică în efectuarea unor analize pe tema pregătirii și desfășurării activității de birou și adunărilor generale ale organizațiilor de bază. S-a constatat, cu acest prilej, că unele probleme — munca profesională, activitatea organizațiilor de bază — au fost analizate în unele organizații de mai multe ori, de fiecare dată conștinându-se însă aceleași lipsuri. Altorți, organizațiile de bază s-au orientat spre dezbateri unor teme cu caracter strict administrativ (aprovizionare, asigurări sociale, concedii personale). În loc să se îndrepte spre analiza politică a aspectelor majore ale activității. Urmarea? Intensificarea controlului comitetului de partid, atît asupra elaborării planurilor, cit și a conținutului dezbaterilor în organizațiile de bază, creșterea exigențelor față de membrii birourilor și a celorlalte comunisti în raport cu răspunderile pe care le au. Această linie, între 15 august și 10 septembrie, biroul comitetului de partid antrenînd comisia organizatorică, va studia fie în care acționează birourile organizațiilor de bază pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în adunările generale de partid. Concluziile vor constitui baza referatului ce va fi prezentat în plănara din septembrie a comitetului de partid.

Intocmirea unor planuri judicioase orientate, la obiect, folosirea unor instrumente eficiente (comisiile pe probleme, colective de specialiști), controlul perseverent al îndeplinirii sarcinilor — iată coordonatele principale pe care se înscrie activitatea Co-

mitetului de partid sanitar al municipiului Brăila. Totuși, unorii membrii comitetului scapă din vedere un element esențial: operativitatea. Aceasta a făcut ca unele neajunsuri de natură organizatorică și administrativă, cu efecte directe asupra accesibilității bolnavilor la asistența medicală, identificate în cursul lunii mai de colectivul de analiză atît la Policlinica teritorială, cit și la Policlinica Chișcani, să constituie obiect de îndreptărită critică și în referatul prezentat în plănara din 29 iunie a comitetului de partid. O atitudine mai fermă ar fi asigurată, neîndoielnic, înlăturarea promptă a lipsurilor.

S-a ogîndit activitatea comitetului de partid sanitar în îmbunătățirea asistenței medicale a populației? Fără îndoială că da — apreciază tot, Ion Diaconu, secretar al Comitetului municipal de partid Brăila. Acesta este, de altfel, principala noastră etalon de apreciere. De aceea, considerăm că, imbinînd în conștinute ca obiective principale strîns legate între ele, preocupările vizînd ridicarea nivelului pregătirii profesionale a personalului medico-sanitar, controlul modului cum este asigurată deservirea bolnavilor, precum și cele privind întărirea vieții interne de partid — comitetul de partid sanitar este în măsură să se angajeze și mai perseverent în îndeplinirea îndatoririlor ce-i revin. Totodată, îndrumarea atentă și competentă a organizațiilor de bază, împrîmarea unui spirit mai combativ, a unui climat de exigență participativă în activitatea acestora — bine deosebită și exercite mai bine de toate — trebuie să se materializeze într-un sprijin efectiv acordat conducătorilor administrativi ale unităților sanitare — în scopul rezolvării problemelor celor mai actuale ale asistenței medicale.

Maria BABOIAN

RECLAMAȚI SESIZĂRI RĂSPUNSURI

De 3 ani de zile mă zbat să rezolv o problemă legată de starea mea civilă. În certificatul de naștere și în buletinul de identitate sînt înregistrat cu numele de Virvarci, iar în celelalte acte este trecut Avarvari. Din această cauză, atît eu cit și soția și fiul îmi timpăm o seamă de greutăți. În anul 1967 m-am adresat judecătoarei rîlățene pentru clarificarea situației. Întrucît era vorba de schimbarea numelui, judecătoria m-a îndrumat la comitetul executiv al consiliului popular și la organele de miliție. Am îndeplinit formalitățile cerute, am strîns toate actele necesare și le-am depus la consiliul popular, așteptînd să primesc decizia de schimbare a numelui. În luna iulie a.c., însă, mi s-a comunicat că cererea mea de schimbare a numelui a fost respinsă pe motiv că ar fi vorba de o rectificare de nume. În consecință sînt trimis din nou la judecătoria, adică la organul căruia m-am adresat la început și care și-a spus o dată părerea. Eu nu pot să pricep de ce este vorba de o rectificare sau de schimbarea numelui. Dar, pînă la urmă, trebuie să mi se rezolve într-un fel această chestiune.

De 3 ani de zile mă zbat să rezolv o problemă legată de starea mea civilă. În certificatul de naștere și în buletinul de identitate sînt înregistrat cu numele de Virvarci, iar în celelalte acte este trecut Avarvari. Din această cauză, atît eu cit și soția și fiul îmi timpăm o seamă de greutăți. În anul 1967 m-am adresat judecătoarei rîlățene pentru clarificarea situației. Întrucît era vorba de schimbarea numelui, judecătoria m-a îndrumat la comitetul executiv al consiliului popular și la organele de miliție. Am îndeplinit formalitățile cerute, am strîns toate actele necesare și le-am depus la consiliul popular, așteptînd să primesc decizia de schimbare a numelui. În luna iulie a.c., însă, mi s-a comunicat că cererea mea de schimbare a numelui a fost respinsă pe motiv că ar fi vorba de o rectificare de nume. În consecință sînt trimis din nou la judecătoria, adică la organul căruia m-am adresat la început și care și-a spus o dată părerea. Eu nu pot să pricep de ce este vorba de o rectificare sau de schimbarea numelui. Dar, pînă la urmă, trebuie să mi se rezolve într-un fel această chestiune.

Cu asta, basta! De ce s-a ajuns la astfel de situații, ce măsuri s-au luat pentru înlăturarea și prevenirea lor nu se pot pomenesci un cuvînt. Se motivează doar că reparăla n-a fost executată, deoarece petiționarul n-a depus decît o singură cerere la sectorul I.G.L. (S) De cite cereri ar fi fost nevoie, tovarășe prim-vicepreședinte, pentru a se repara acoperișul respectiv? Există o altă practică, în acest sens, în municipiul dv., decît cea a operativității și a intervenției prompte?

Ilie St. POPESCU
Marin I. MARINESCU
comuna Tăulești, județul Olt

În orașul nostru sînt citeva locuri mult căutate de cetățeni, mai ales în zilele toride — parcurile. În prezent, însă, aceste zone de agrement tradiționale sînt lăsate parca în părăsire. În „Grădina publică” din centrul orașului, pe alei sînt gropi și gunoi, iar fîntina artesiană a rugăit de cînd nu mai țigănește din ea nici un firicel de apă. În parcul din fața Gării de Est, din băncile care erau pînă acum în trecut au rămas doar niște picioare de lemn; iar în parcul „N. Bălcescu” — cel mai mare din oraș — pomii recște acum goale (nu sînt fost roșii) de nu se știe cînd, nu există flori, nu există nimic care să ateste că pe aici au trecut gospodarii orașului. Cînd vor redeveni aceste parcuri cu adevărat zone de agrement?

În orașul nostru s-au pus în vinzare cărți postale ilustrate, înfățișînd aspecte și peisaje din diferite localități ale țării. Surprinzător este faptul că unora dintre ele li se dau denumiri și explicații în totală contradicție cu imaginea pe care o reprezintă. De pildă, cartea postala ilustrată cu seria 3011/70, cod 169/70, editată de OSEDT, conține o autentică imagine din stațiunea de odihnă Soveja, situată în Vrancea; o cabană înconjurată de brazi, într-un peisaj montan. În schimb, pe verso scrie „negru pe alb”: „Supermagazinul „Copout” din municipiul Iași”. Editura respectivă a avut cumva intenția să ne păcălească?

Alexandru CHIRANA
Focșani

Liviu DOGEANU
Roșiori de Vede

Ile Gaspar din Urzicani — Petrosani a semnalat redacției că întreprinderea de gospodărie locală, sectorul Urzicani, nu repară acoperișul imobilului în care el locuiește, deși l-a adus la cunoștință acest lucru de mai multe ori.

În răspunsul Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Petrosani, semnat de primul vicepreședinte, Traian Blaj, căruia redacția i-a trimis sesizarea, se menționează: „Într-adevăr, din cauza igijelor sparte și a tablei deteriorate de pe acoperiș, apa provenită de la ploi a pătruns prin tavăna în apartamentul petiționarului.”

Fabrica de încălțămînte „Flacăra roșie” din Capitală are un sector de tăbăciră minerală. În cadrul sectorului lucrează circa 200 de muncitori, care folosesc o baie cu 6 dusuri. Prin 1965 erau bune doar patru, iar acum, cit și cînd, mai funcționează cite unul. În curînd, după cum ni s-a spus, toate vor fi scoase din uz, iar noi, cei 200 de salariați, care muncim într-o atmosferă îmbibată de praaf și chimicale, nu vom mai avea unde să ne spălăm. Am sesizat această situație conducătorii întreprinderii, dar pînă în prezent nu s-a luat nici o măsură. De fiecare dată mi se spune că nu sînt tevi, că lipsesc robinete etc. Credem că un dus recel-ar face bine celor care nu se ocupă de... repararea dusurilor.

Adrian BRAICU
București

Petru AVARVARI
Sasca Mică, comuna Cornu Luncii,
județul Suceava

În aceste zile de caniculă, în marelui cartier Nord din Ploiești se pot vedea aproape în fiecare zi, dimineața sau seara, zeci și chiar sute de persoane stînd la rînd, cu gălețile în mîini, în dreptul cite unei guri de apă. Această imagine, puțin pitorească, este determinată de faptul că apa caldă răscolită pînă la etajele superioare ale blocurilor sau lipsește cu desăvîrșire. Consiliul popular municipal, care a mai fost sesizat de situația creată, nu a luat nici pînă acum măsuri convincente. Este chiar imposibil să se găsească o soluție pentru că și noi să avem apă în apartamente?

Un grup de locuitori ei cartierului Nord din Ploiești

Din anul 1969, în satele Mărgaru, Mirocești, Moșnița și Lunca din comuna Tăulești, județul Olt, nu mai lucrează nici un cadru medico-sanitar l îndiferent dacă este vorba

fructe legume CONSERVE carne BRINZETURI

„FORTUNA” supermagazin bucureștean

Agenda modernizării din sectorul comercializării produselor agro-alimentare — consemnează o nouă realizare: supermagazinul „Fortuna”. Deschis în Calea Victoriei nr. 11, noul supermagazin, or-

ganizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, oferă, pe 1.600 m.p., o gamă completă de produse agro-alimentare ale I.A.S. și C.A.P. din întreaga țară. Utilajele moderne, preambalarea legumelor și fructelor în sistemul crîovac (în punge de polietilenă sudate) și vinzarea prin autoservire asigură deservirea rapidă — cu o economie de timp de peste 50 la sută față de unitățile obișnuite — a 35.000 de cumpărători, pe zi. În cadrul complexului, barul, naș, expres, oficiu minier și oficiu specific național și vinuri din toate podgoriile țării.

Foto: M. Cioc

În 40 de zile se construiește un bloc. De ce sînt necesari doi ani pentru repararea unui acoperiș?

— E spart acoperișul locuinței? Trebuie să combat parchetul, dresse sobele sau vîrîturile interioare? Nimic mai simplu: o rețea ramificată de unități ale cooperativei mestegărești și ale consiliilor populare vă stau la dispoziție. Volumul lor de activitate este impresionant: la nivelul acestor unități, aproape o jumătate de miliard de lei. O parte din aceste unități își invită clientela prin reclamă: în presă, prin pa-nouri, afișe etc.

Am dat curs și noi unei asemenea invitații. Ne-am trezit în situația că tețeanului care solicită o lucrare pe cit de simplă, pe atît de frecventă: zugrăvirea apartamentului. În unitățile cooperative, funcționarii nu sînt mînați din dosare și ne priveau de parcă le ceream să ne construiască o vilă cu piscină pe... Lună. „Nu avem capacitate, ne lipsesc cadrele, nu avem încă unca răspunsurile. La I.C.R.-uri, deși replicile sunau altfel, rezultatul era același: „Înaintea de luna noiembrie nu vă putem începe lucrarea.”

De ce nu am putut angaja lucrarea? De ce nu sîntem „fericiți” să scapă de noi? Nu eram entuziaști „serioși”? Să fim mai expliciti: „client” „serios” (pentru cei ce asigură deservirea) este acela care are o lucrare cu o valoare cit mai mare. La centrul din Piața Ilie Pițigoi nr. 14, aparținînd cooperativei mestegărești din Capitală, am cercetat un portofoliu de comenzi. Toate lucrările în curs de execuție erau de zece și mai de lei. A noastră, de cîteva sute, anădăca ca o furnică care solicită compania unor... mastodonti. La I.C.R.-Giulești,

din cele 2.300 de lucrări contractate pe acest an, în valoare totală de 8 milioane de lei, pînă acum au fost realizate circa 600 de lucrări (aproape 1/4 din numărul) care au lăsat ce depășește însă 2/3 din întreaga sumă. Deed cele mai mari.

Lucrările mărunte sînt „concurate” nu numai de lucrările de valoare mare solicitate de populație, ci mai ales de omenzile provenite de la întreprinderi, instituții, cooperative, prin ex-celență caracterizate de un volum ridicat. Dovada: în cooperativa mestegărească — carei rațiune de existență este însăși deservirea populației — ponderea prestațiilor în construcții pentru populație scade în primul semestru al acestui an, cu aproape 7 la sută față de perioada corespunzătoare anului trecut. În întreprinderile de construcții și reparații subordonate D.G.G.L. — C.P.M.B. s-au contractat pentru acest an lucrări în valoare totală de 92,5 milioane lei. (media fiind de peste 30.000 lei per lucrare) față de planul de deservire care cuprinde pînă la această dată 37 milioane lei.

— La noi clienții vin cu solicitări diferite — ne explica un reprezentant al I.C.R.-ului. Unii pentru un cit de lucru mare — nău, alții pentru un pui (o lucrare mică — n.n.) și atunci, firește, ești interesat să vinzi mai întîl cău.

face cerințele realizării indicatorilor economici. Ce fac însă cel mulți, care solicită doar „pui”? Nu dispunem de o statistică a comenzilor mici refuzate, a numărului de lucrări solicitate de populație ce nu sînt onorate în prezent de rețeaua de deservire. La direcția de specialitate din C.S.E.A.L. se estimează, cu toate rezervele de rigoră, că cite ar reprezenta 15—20 la sută din volumul

a mai degradat terd apartamente. Este limpede că o intervenție banală la început, făcută operativ, ar fi permis să se evite ca de-gradările să la proporții. Exemple se pot găsi în tot locul. Cînd începe să pleure prin acoperiș, omul gospodăru nu așteaptă să-l cadă tavanul în cap, cînd se desăvîrșească, o placă de faianță ce nu țină pînă la se de-gradează toată baia. Dar ce să facă, dacă dorința lui nu

oferă nici un fel de indicație asupra numărului de cetățeni trimiși la plimbare. Cert este că această rețea nu răspunde decît într-o mică măsură cerințelor multiple ale populației. Iată o tipică mostră de incapacitate de a satisface o nevoie urgentă: Petre. M. din str. Cosmonauților nr. 81 s-a adresat într-una din zile centralei I.A.L.-Herăstrău cu cererea de a i se repara o țevă spartă în peretele băii. A fost sfătuit să stea liniștit și doar o programat, iar peste... zece zile va veni instalatorul. Mai oprită degradări și în cele

de urmă obligă la niște cheltuieli incomparabil mai mari pentru menținerea funcționalității fondului locativ.

Realizarea lucrărilor mari în detrimentul dezvoltării serviciilor către populație are la bază un viciu de concepție. Peste tot ni s-a declarat că, datorită modului de stabilire a planului și a principalilor indicatori economico-financiar, unitățile sînt interesate, în

primul rînd, în executarea lucrărilor de valoare ridicată. „Dacă de miine am trece să existăm numai prestări mărunte pentru populație, as pune lașca la cooperativă — ne-a spus M. Trandafir, președintele cooperativei „Constructorul”. Nu aș putea să mă încadrez în nici un indicatori planificați, iar meseriași ar pleca spre santierul de construcții.”

lucrare de 10—12 zile se întinde pe cite 2—3 luni) și deseori calitatea necorespunzătoare a execuției. Și cum să fie altfel dacă cel 2.700 de muncitori ai I.C.R.-urilor din Capitală — ca să luăm doar un singur exemplu — sînt chemați să deservescă concomitent cele 6.710 santiere de reparații deschise. Desi asemenea aspecte au mai fost criticate în repetate rînduri, lucrurile se re-

leșit că și metodologia de stabilire a necesarului este deficitară. La întreprinderile de reparații, aceasta se fundamentează prin analogii cu normalizate santierelor de construcții, la milionul-lei produse, fără a se ține seama de specificul activității în reparații.

Cine este ponderea necesarului de materiale pentru deservirea populației? La nivelul acestui an — ne-a declarat ing. Adrian Alexandrescu, director adjunct în C.S.E.A.L. — volumul materialelor necesare pentru aceste prestații reprezintă doar 8 la sută față de totalul materialelor ce sînt folosite în construcția de locuințe (proprietate de stat și personală). Specialiștii cu care am stat de vorbă sînt unanim de părere că introducerea unui noi sistem de repartizare-aprovizionare ar fi nu numai indicată, dar și posibil de realizat: metoda actuală de aprovizionare „prin rețea”, la întreprinderile sau cu fîrta, prin magaziele comerciale cu amănuntul s-ar înlocui astfel cu un sistem și ritmic.

Subscriind la necesitatea perfecționării sistemului de aprovizionare, trebuie să arătăm că cu aceeași acuitate se pune și problema bunei gospodăririi a materialelor de către care le folosesc. Dezordine, risipa, lipsa de control pe santiere semnalate în repetate rînduri de presă sînt încă fenomene frecvente.

O altă cauză a modului defectuos în care se desfășoară în prezent activitatea de prestații în construcții este și lipsa unor categorii de meseriași. Numai în Capitală lipsesc vreo 400 — în mod deosebit tînchizii, zugravii, zidarii. Ni se replică drept scuză că și santierul de construcții montat după lipsa de muncitori calificați. Problema nu

este nouă, coordonatele ei sînt cunoscute, dar nu se întreprinde nimic. De ce nu se perfecționează sistemul de recrutare a ucenicilor? De ce se așteaptă rezolvarea problemei cadrelor numai prin școlile profesionale ale altora? De ce nu se extinde ucenia la locul de muncă? Și în special, de ce nu se acordă atenție politică față de meseriași în lucrările de reparații? Din păcate asemenea întrebări nu și-au găsit încă răspunsuri în soluții și măsuri concrete.

Se arată investigația noastră? Sectorul de prestații în construcții este departe de a răspunde la nivelul cuvenit mulțiplicelor cerințe actuale. De aceea propunem ca necesară luarea unor astfel de măsuri, care să permită satisfacerea operativă și în bune condiții a tuturor categoriilor de solicitanți din partea populației. Avem în vedere, în primul rînd, o organizare mai bună a rețelei de deservire, un sistem de stabilire a indicatorilor economici prin care să se contenească în parte în aceeași măsură pentru lucrări mari ca și pentru cele mărunte, foarte solicitate de populație. Acest obiectiv se poate realiza, fie prin specializarea unităților, fie prin încadrarea diferențiată în tarife a lucrărilor, prin simplificarea modalităților de contractare, urmărind și decontarea lor.

Sectorul reparațiilor este de ani de zile surdit de nenumărate pentru masele largi de cetățeni și obiect de critică în presă. Cauzele deficiențelor sînt binecunoscute. Este timpul ca factorii de răspundere să analizeze căile posibile de perfecționare a activității în acest domeniu și să ia măsurile ce se cuvin.

A.I. PLAIUSU
Mihai IONESCU

pagina economică

În cinstea mării sărbători

Județul Botoșani raportează indeplinirea planului cincinal la producția globală industrială

Telegrama adresată Comitetului Central al P.C.R.,
tovarășului Nicolae Ceaușescu

In numele comunistilor, al tuturor muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din industria județului nostru, Comitetul Județean Botoșani al P.C.R., cu profundă satisfacție, raportează conducerii partidului, dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, acum, în preajma celei de-a 26-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, îndeplinirea integrală a prevederilor planului cincinal la producția globală industrială și beneficii, la data de 15 august a.c. Totodată, raportăm că sarcinile de plan pe acest an se realizează cu succes, îndeplinindu-se până acum peste 70 la sută din angajamentul anual la producția marfă și integral cel de beneficii.

Insuflăte și mobilizate de istoricele hotărâri ale celui de al X-lea congres, de prețioasele îndreptări date de dumneavoastră cu prilejul vizitelor de lucru în județul nostru, colectivele de muncă, sub conducerea organizatorilor de partid, își amplifică în continuare eforturile pentru a obține până la sfîrșitul acestui an o producție globală suplimentară de 510 milioane lei. Pînă la sfîrșitul anului se vor produce în plus 16 milioane mp țesături bumbac, 3.100 tone fire, confecții în valoare de peste 230 milioane lei, 32.700 tone zahăr, 1.800 tone unt, 24 milioane bucăți cărămizi și alte produse.

Inscriindu-ne pe coordonatele efortului general de sporire a eficienței economice a întregii activități de

producție, vom obține pînă la finele anului un beneficiu suplimentar, față de sarcinile cincinalului, de 75 milioane lei, adică cu peste 20 la sută mai mult.

Ne exprimăm cu acest prilej profundă recunoștință pentru grija deosebită manifestată de către conducerea de partid și de stat, de dumneavoastră personal, pentru dezvoltarea social-economică în viitorii ani a județului nostru, unde urmează a se construi importante obiective economice și social-culturale. Cu o deosebită satisfacție și mulțumire am primit oamenii muncii din județul nostru vestea construirii unei fabrici de piese de schimb pentru industria ușoară, obiectiv peste prevederile actualului cincinal și ale cărui lucrări încep în aceste zile.

Asigurăm conducerea partidului că toți oamenii muncii din județul nostru, strîns uniți în jurul partidului, vor depune toate eforturile, vor munci cu multă dăruire și pasiune pentru punerea în valoare a tuturor rezervelor de care dispune economia județului. Vom găsi permanent noi posibilități de îmbunătățire a sarcinilor viitorului cincinal, aducîndu-ne o contribuție tot mai mare la marea operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, exprimîndu-ne în acest fel aderența deplină și unanimă față de politica înțeleaptă și profund umană a partidului nostru.

COMITETUL JUDEȚEAN BOTOȘANI AL P.C.R.

Problema pieselor de schimb persistă

Statisticile consemnează numeroase stăgînări ale utilajelor. Unde anume? La Uzinele textile din Arad, la unele filaturi și țesătorii din cadrul combinatelor de industrie ușoară, la fabricile de încălziminte „Prâgșani” și „Fionierul” din Cămin, la Cantitatea de piese de schimb care ajunge în întreprinderile industriale ușoare nu satisface integral cerințele acestor unități. Intrucît cea mai mare parte a acestora se produce în întreprinderile și societățile de apărare din subordinea Ministerului Industriei Ușoare (piesele de schimb pentru industria ușoară executate de întreprinderi aparținînd de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini defîn o pondere mai mică necesar și, de regulă, nu se pun probleme cu procurarea lor), sî descîrîm cauzele care au generat o atare stăgînare.

Potrivit indicațiilor date de Ministerul Industriei Ușoare, prin direcția mecano-energetică, piesele de schimb necesare unității „Dacia” trebuiau fabricate, în acest an, de „Nicovala” din Sighișoara, aparținînd de Centrul industrial de articole casnice și piese de schimb a aceluși minister. Inițial, fabrica sîghisoreană a anunțat întreprinderea din București că este de acord cu executarea pieselor, ca apoi, la contractarea producției, datorită lipsei de capacitate, din 300 de poziții sî contracteze numai 17. O situație asemănătoare am depistat și în relațiile întreprinderii „Dacia” cu unitatea „Fartec” din Brașov. Este vorba de piese de schimb ce trebuiau aduse din import care, potrivit aceluiași indicații ale Ministerului Industriei Ușoare, urmau să fie asimilate în fabricile de întreprinderea brașoveană. Din 85 tipodimensiuni, aceasta însă nu a contractat decît 22. Oare în cadrul industriei ușoare nu există un sistem judicios de contractare a pieselor de schimb, pe baza unor obligații și răspunderi precise? Mecano-energetică, precizează acele fabrici care sî executate piesele de schimb. Dar acestea — avînd și sarcini expres de asimilare în fabricile a utilajelor textile, din care cauză situația de producție de piese de schimb pe un plan secundar — contractează comenziile beneficiarilor după bunul lor plac. Beneficiarii sî se descurce cum or ști, cu tratative și rugămînti!

Crearea unor puternice ateliere producătoare de piese de schimb, în întreprinderile care au nevoie de aceste reperi, constituie soluția de bază a eliminării unor asemenea neajunsuri. Ea a și început să prîndă viață. Dar pînă cînd aceste ateliere vor satisface integral cerințele de piese de schimb ale beneficiarilor va trece timpul.

Fapt este că multe din cazurile în care în întreprinderile de industrie ușoară au lipsit piesele de schimb puteau fi evitate. Cum, în ce fel? Mai întîi, dacă Centrul industrial de articole casnice și piese de schimb — sesizată de către combinatele de industrie ușoară asupra neînțelegerilor ivite în acest sens cu producătorii — ar fi intervenit prompt și ar fi înlăturat deficiențele, potrivit posibilităților. De altfel, în acest an, la Uzinele textile din Arad, la circa 1.000 de războaie automate a fost și este nevoie să fie înlocuite arcurile duble pentru suveici. Normal era ca aceste arcuri să fie executate la I.U.I.U. Tg. Mureș. Nu s-au executat. În ciuda unor dosare doliadora de corespondență purtate între U.T. Arad și unitatea din Tg. Mureș, între U.T. Arad și centrală, între U.T. Arad și

direcția mecano-energetică (în aceste ultime două situații, numai într-un singur sens, pornind de la unitatea arădeană). Datorită lipsei arcurilor, productivitatea acestor războaie de țesut a scăzut cu 900 bătăi pe oră.

Sîntem în măsură să livrăm în curînd arcurile, ne-a spus tov. inginerul Gheorghe Dobrin, șeful serviciului de urmărirea producției, utilajele și piesele de schimb din centrul amintit.

De ce atît de tîrziu? Și de ce în întreprinderea din Arad a fost pusă pe drumuri, în căutarea arcurilor respective? Căci iată cum centrul

ÎN INDUSTRIA UȘOARĂ

amintită a găsit de cuvînt să „sprijine” unitatea arădeană. Cîtăm dintr-o noată: „...Vă rugăm să tratați rezolvarea problemei direct între dușii furnizori și numai în cazul cînd nu găsiți înțelegerea acestuia, ceea ce ne sî întîmplî în situația de față (de parcă nu ar fi stat ea mărturie a neînțelegerii vrafu de corespondență — n.n.), să solicitați sprijinul nostru...” semnata de ing. Gheorghe Vlăduț, șeful serviciului coordonare piese de schimb din centrul.

Nu este mai puțin adevărat că, uneori, nici beneficiarii pieselor de schimb nu dețin, din timp, sau, mai bine zis, în termenul legal, cererile privind necesarul la întreprinderile producătoare. Iată un asemenea exemplu. Întreprinderea „Dacia” a depus la „Metalul Rosu” comenziile sale pentru acest an cu circa 7 luni întîrziere față de termenul legal. Unitatea clujeană a refuzat contractarea a circa 40 la sută din comenzi — Dacă comenziile ar fi fost cunoscute în termenul legal — ne-a spus tov. Isif Papp, director adjunct al întreprinderii „Metalul Rosu” — contractul s-ar fi încheiat pentru tot necesarul.

Din păcate, nici acum unele unități beneficiare de piese de schimb nu înțeleg și-si revizuesc metodele de contractare. Ca atare, va fi imposibil ca întreprinderea „Metalul Rosu” din Cluj să livreze ceea ce i se va cere în 1971, în condițiile în care pînă la 1 august a.c. avea acoperit cu comenzi mai puțin de 40 la sută din planul pieselor de schimb. Restanțierii sînt din nou întreprinderea „Dacia”, sau mai bine zis Combinatul de bumbac nr. 1 din București și și combinatele textile din Pitești și Arad.

În procesul achiziționării unor piese de schimb se semnalează și mici neglijențe, „scăpări din vedere” care costă scump pe beneficiari. De pildă, în 7 luni din acest an, la întreprinderea „Dacia” nu s-au încheiat decît 20.000 mp țesături pentru export, deoarece ramele de apretat nu au funcționat cum trebuie, lipsindu-le bateriile de încălzire de schimb. Este vorba de o piesă ce se importă și care a fost comandată de „Dacia” unității „Metalul Rosu” la 4 august 1969, aceasta urmînd s-o asimileze în producția sa. Dar nici pînă în prezent între cele două întreprinderi de industrie ușoară nu s-a perfectat contractul.

Nu se poate produce această baterie 7 — 1-am întrebalt pe tovarășul Mi-

hai Erdely, tehnician în serviciul plan la unitatea clujeană, cel care — zeci de zile — a „liniștit” telefonic pe tovarășii de la „Dacia”, spunîndu-le: „Astăzi pleacă la București contractul de montaj”.

Se poate, dar pentru aceasta este necesar să vină la noi un delegat de la întreprinderea bucuresteană care să decidă care dintre tipurile de baterii produse aici ar corespunde condițiilor de montaj.

De ce nu ați comunicat acest lucru celor de la „Dacia”?
— Tov. Erdely ne-a răspuns scurt: „O scăpare din vedere”. Din două una: ori noi am fost induși în eroare de tov. Erdely, ori conștiințiozitatea în muncă a tehnicianului de la serviciul plan se află sub orice critică. Ce părere are conducerea întreprinderii clujeane în acest caz?

Spuneam că, în ultimul timp, s-a hotărît înlăturarea în cadrul întreprinderilor de industrie ușoară a unor ateliere proprii, producătoare de piese de schimb, bine dotate, în stare să asimileze în producția lor și piese de schimb care se importă. Ați la Combinatul textil din Arad, cit și la col de bumbac din București, însă, măsurile sînt mult mai aproape de stadiul hîrtiei, decît de cel al punerii în aplicare. La Arad, bunăoară, în respectul atelierelor nu s-a asimilat în acest an nici o piesă de import; tot aici se produce cu greutate chiar piesele aflate în fabricația curentă a unităților indigene de specialitate. Este necesar ca direcția de resort din Ministerul Industriei Ușoare să treacă mai rapid de la vorbă la faptă; să se preocupe mai îndeaproape de îmbunătățirea activității acestor ateliere. La fel de necesar este ca neajunsurile care stăruie în organizarea producției și în aprovizionarea cu piese de schimb să fie cit mai grabnic eliminate.

Dan POPESCU

Într-una din secțiile Uzinei de sîrmă și produse din sîrmă din Buzău

Foto: M. Andreescu

În ziarul nostru de ieri a fost publicat articolul „Actualitatea stringentă a unor probleme mai vechi”. În legătură cu situația înfățișată în articol și, mai ales, cu măsurile ce au fost aplicate, se urmează să se treacă treptat pentru ca angrenajul complex al activității portului Constanța să funcționeze mai bine, am primit următorul răspuns din partea ministrului transporturilor.

Portul Constanța, prin care se debarșează în prezent aproape 70 la sută din volumul de comerț exterior (import-export) ce se efectuează pe căile maritime, constituie unul din obiectivele principale care stau în atenția ministrului, alături în ceea ce privește organizarea activității, cit și dotarea și dezvoltarea lui.

Anul trecut s-au preconizat o serie de măsuri menite să îmbunătățească activitatea portului Constanța. Unele din aceste măsuri au fost realizate în cursul anului 1969 și în primul semestru al acestui an, iar altele se vor aplica pe măsura creșterii condițiilor necesare. Astfel, în 1969, în baza H.C.M. nr. 1701, activitatea de navlosire, agențură, aprovizionare, prestare de servicii și activitatea de expediție maritimă și fluvială a mărfurilor prin porturile românești a trecut de la Ministerul Comerțului Exterior la Ministerul Transporturilor. Această măsură a avut drept scop principal concentrarea într-o singură unitate a tuturor factorilor care concurează la activitatea transporturilor pe apă, creîndu-se condiții ca forța de muncă, utilajele

și instalațiile portuare, spațiile de depozitare să fie mai bine folosite. Rezultatele, după cum s-a putut constata, au fost bune. S-a întărit răspunderea, a crescut operativitatea în derularea traficului portuar, eliminîndu-se o serie de formalități și împiedicîndu-se circuitul documentelor. S-a îmbunătățit calitatea prestațiilor.

Pe parcurs a apărut necesitatea de a se lua în continuare măsuri de îmbunătățire a organizării activității în portul Constanța. Existența unei singure secții de manipulare a mărfurilor nu mai corespundea condițiilor actuale de derulare a traficului. S-au luat măsuri de înlăturare, în locul unei singure secții, a trei secții de exploatare portuară, specializate. Considerăm însă oportun ca în continuare să se deosebească condițiile pentru să și desfășoare activitatea pe bază unui plan de producție propriu, să devină unități de sine stătătoare, organizate pe principii gestuionale economice proprii. Se va pune astfel problema înființării acestor secții de către diferitele servicii ale Direcției de navigație maritimă.

De asemenea, este necesar să se analizeze o măsură preconizată mai de mult — și anume specializarea danelor portuare pentru traficul de mărfuri pe categorii. Această măsură n-a putut fi finalizată pînă acum din lipsă de date și de spații de depozitare. În prezent se execută într-un ritm susținut lucrările de extindere a portului Constanța. Pe măsura intrării în funcțiune a noilor capacități, se va trece la specializarea danelor. Menționăm că un sector specializat pentru traficul de mărfuri de masă (minereu, coce, cărbuni), dotat cu utilaje de mare productivitate, se află deja în funcțiune.

O preocupare de prim ordin o constituie și rezolvarea problemelor legate de corelarea tuturor activităților și factorilor care au relații cu portul. Așa cum releva și articolul publicat, o gamă de relații cu întreprinderile de comerț exterior, cu producătorii interni de mărfuri destinate exportului, cu beneficiarii mărfurilor de import, reclamă încă o laborioasă și complexă tratare, pentru a putea pune ordine desvîrșită în acest domeniu.

Pe baza studiului cadru, privind îmbunătățirea activității în portul Constanța, se desfășoară o acțiune continuă și permanentă de înlăturare a unor deficiențe. Nu putem spune că pînă acum s-au găsit soluții pen-

tru toate aceste deficiențe. Sînt încă mari greutăți, datorită faptului că s-a mers de mult timp pe linia transformării portului — ca și a vagoanelor de cale ferată — în depozite pentru producători. Ne preocupăm să stabilim concret și cu caracter de obligativitate ce mărfuri pot staționari în port și cit timp. Nu este economic din nici un punct de vedere ca într-un port — în care fiecare mp de suprafață costă de 3-4 ori mai mult decît în orice altă situație — să se facă sortări de mărfuri, reambulări și împachetări de loturi pentru expedierea lor la sute de consumatori interni. Pentru aceste operații se pot găsi spații în afara portului.

Sub același aspect primim și disciplina ce trebuie întronată în privința termenelor de aducere a mărfurilor în port și încărcării lor pe

capacitățile actuale nu pot face față creșterii traficului. O atare situație a creat perturbări în derularea normală a traficului portuar, ceea ce a dus la aglomerarea portului cu nave și vagoane. Aglomerarea este determinată, totodată, de neritmicitatea livrărilor de mărfuri la export și a importurilor. Există mari variații de la decada la decada și de la luna la luna, tendința fiind de a trimite mărfurile spre port, în marea majoritate, în ultima decadă a unei luni și în ultima lună a trimestrului. Din această cauză se blochează spațiile de depozitare și un-mare număr de vagoane se transformă în depozite pe roți. La înregistrarea de contrastalii a contribuit și lipsa anumitor spații de depozitare la unii dintre beneficiarii mărfurilor.

Marea majoritatea a măsurilor ce trebuie luate pentru îmbunătățirea activității portului sînt de competența organelor portuare și pot fi înlăturate cu succes de către acestea, cu condiția ca să existe din partea lor preocupare și perseverență în realizarea pînă la capăt a acestor măsuri. Organele portuare pot organiza, cu propriile forțe, depozitarea corespunzătoare a mărfurilor, asigurarea funcționării utilajelor, pregătirea personalului, secțiile de producție și realizarea normelor de încărcare-descărcare. De asemenea, în colaborare cu celelalte întreprinderi se pot elimina o serie de deficiențe ce mai există încă în acest domeniu.

Din partea ministrului se impune, însă, un control mai riguros în urmărirea realizării măsurilor preconizate, a eficienței acestora și pentru acordarea sprijinului necesar, acolo unde

posibilitățile organelor portuare sînt depășite. Preconizăm, în continuare, aplicarea următoarelor măsuri: urgențarea operațiilor de încărcare-descărcare, asigurarea în permanență a muncitorilor și utilajelor necesare și folosirea integrală a capacității de lucru; pe măsura dării în exploatare a noilor capacități în portul extins, se vor specializa pe relații și mărfuri — danelor din portul vechi; pentru descongestionarea portului Constanța, tot mai multe nave vor fi dirijate să opereze în porturile Galați și Brăila; se vor opera cu prioritate navele de linie, pentru

MECANISMUL PORTULUI CONSTANȚA POATE FUNCȚIONA MAI BINE

precizează ing. Ștefan Pavel, ministrul transporturilor, răspunzînd
la articolul din „Scinteia” de ieri

Am numite contrastalii s-au înregistrat și din cauza unor deficiențe de ordin organizatoric, alit în activitatea portului cit și a diferitelor întreprinderi de comerț exterior. Astfel, în port, așa după cum se precizează și în articolul apărut, mărfurile nu întodeună sînt depozitate corespunzător, fapt ce împiedică identificarea lor operativă; de asemenea, multe mărfuri sînt expediate spre port fără documentele necesare, întreprinderile de comerț exterior nu dau specificațiile de încărcare la timp sau nu anunță sosirea navelor pentru mărfurile vindute cu obligația cumpărării de a efectua transportul, înregistrîndu-se cazuri frecvente cînd navele sosesec în port fără ca marfa să fie pregătită. Deși există reglementări care stabilesc timpul de staționare a navelor în port după terminarea operațiunilor, au fost cazuri cînd acestea au depășit timpul de staționare, ocupînd danelo la care așteaptă să acosteze alte nave.

Ministerul Transporturilor s-a preocupat în permanență de reducerea contrastaliilor în portul Constanța. S-au luat măsuri de dotare suplimentară a portului cu macarale, s-a urgențat execuția lucrărilor de extindere a portului, s-au aplicat de la 1 iulie a.c. noi norme de încărcare-descărcare, s-a asigurat numărul necesar de docheri. Pentru descongestionarea portului Constanța s-a dirijat un număr sporit de nave spre porturile Galați și Brăila. Scopim, însă, că pentru reducerea la maximum a contrastaliilor, în afară de măsurile ce trebuie luate de Ministerul Transporturilor pe linia îmbunătățirii activității în port prin specializarea danelor, asigurarea mijloacelor și a forței de muncă, este necesar ca celelalte ministere cu sarcini de export și beneficiare de importuri să asigure producerea mărfurilor și livrarea lor ritmică pe trimestre, luni și decade, în vederea evitării „virfulor” de trafic, corelat cu capacitatea de trafic și de depozitare ale portului. Ele mai au îndatorirea să ia măsuri de extindere a spațiilor proprii de depozitare la uzinele producătoare sau în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

Un anumit contrastal s-a înregistrat și din cauza unor deficiențe de ordin organizatoric, alit în activitatea portului cit și a diferitelor întreprinderi de comerț exterior. Astfel, în port, așa după cum se precizează și în articolul apărut, mărfurile nu întodeună sînt depozitate corespunzător, fapt ce împiedică identificarea lor operativă; de asemenea, multe mărfuri sînt expediate spre port fără documentele necesare, întreprinderile de comerț exterior nu dau specificațiile de încărcare la timp sau nu anunță sosirea navelor pentru mărfurile vindute cu obligația cumpărării de a efectua transportul, înregistrîndu-se cazuri frecvente cînd navele sosesec în port fără ca marfa să fie pregătită. Deși există reglementări care stabilesc timpul de staționare a navelor în port după terminarea operațiunilor, au fost cazuri cînd acestea au depășit timpul de staționare, ocupînd danelo la care așteaptă să acosteze alte nave.

Ministerul Transporturilor s-a preocupat în permanență de reducerea contrastaliilor în portul Constanța. S-au luat măsuri de dotare suplimentară a portului cu macarale, s-a urgențat execuția lucrărilor de extindere a portului, s-au aplicat de la 1 iulie a.c. noi norme de încărcare-descărcare, s-a asigurat numărul necesar de docheri. Pentru descongestionarea portului Constanța s-a dirijat un număr sporit de nave spre porturile Galați și Brăila. Scopim, însă, că pentru reducerea la maximum a contrastaliilor, în afară de măsurile ce trebuie luate de Ministerul Transporturilor pe linia îmbunătățirii activității în port prin specializarea danelor, asigurarea mijloacelor și a forței de muncă, este necesar ca celelalte ministere cu sarcini de export și beneficiare de importuri să asigure producerea mărfurilor și livrarea lor ritmică pe trimestre, luni și decade, în vederea evitării „virfulor” de trafic, corelat cu capacitatea de trafic și de depozitare ale portului. Ele mai au îndatorirea să ia măsuri de extindere a spațiilor proprii de depozitare la uzinele producătoare sau în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

Un anumit contrastal s-a înregistrat și din cauza unor deficiențe de ordin organizatoric, alit în activitatea portului cit și a diferitelor întreprinderi de comerț exterior. Astfel, în port, așa după cum se precizează și în articolul apărut, mărfurile nu întodeună sînt depozitate corespunzător, fapt ce împiedică identificarea lor operativă; de asemenea, multe mărfuri sînt expediate spre port fără documentele necesare, întreprinderile de comerț exterior nu dau specificațiile de încărcare la timp sau nu anunță sosirea navelor pentru mărfurile vindute cu obligația cumpărării de a efectua transportul, înregistrîndu-se cazuri frecvente cînd navele sosesec în port fără ca marfa să fie pregătită. Deși există reglementări care stabilesc timpul de staționare a navelor în port după terminarea operațiunilor, au fost cazuri cînd acestea au depășit timpul de staționare, ocupînd danelo la care așteaptă să acosteze alte nave.

Ministerul Transporturilor s-a preocupat în permanență de reducerea contrastaliilor în portul Constanța. S-au luat măsuri de dotare suplimentară a portului cu macarale, s-a urgențat execuția lucrărilor de extindere a portului, s-au aplicat de la 1 iulie a.c. noi norme de încărcare-descărcare, s-a asigurat numărul necesar de docheri. Pentru descongestionarea portului Constanța s-a dirijat un număr sporit de nave spre porturile Galați și Brăila. Scopim, însă, că pentru reducerea la maximum a contrastaliilor, în afară de măsurile ce trebuie luate de Ministerul Transporturilor pe linia îmbunătățirii activității în port prin specializarea danelor, asigurarea mijloacelor și a forței de muncă, este necesar ca celelalte ministere cu sarcini de export și beneficiare de importuri să asigure producerea mărfurilor și livrarea lor ritmică pe trimestre, luni și decade, în vederea evitării „virfulor” de trafic, corelat cu capacitatea de trafic și de depozitare ale portului. Ele mai au îndatorirea să ia măsuri de extindere a spațiilor proprii de depozitare la uzinele producătoare sau în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

Un anumit contrastal s-a înregistrat și din cauza unor deficiențe de ordin organizatoric, alit în activitatea portului cit și a diferitelor întreprinderi de comerț exterior. Astfel, în port, așa după cum se precizează și în articolul apărut, mărfurile nu întodeună sînt depozitate corespunzător, fapt ce împiedică identificarea lor operativă; de asemenea, multe mărfuri sînt expediate spre port fără documentele necesare, întreprinderile de comerț exterior nu dau specificațiile de încărcare la timp sau nu anunță sosirea navelor pentru mărfurile vindute cu obligația cumpărării de a efectua transportul, înregistrîndu-se cazuri frecvente cînd navele sosesec în port fără ca marfa să fie pregătită. Deși există reglementări care stabilesc timpul de staționare a navelor în port după terminarea operațiunilor, au fost cazuri cînd acestea au depășit timpul de staționare, ocupînd danelo la care așteaptă să acosteze alte nave.

Ministerul Transporturilor s-a preocupat în permanență de reducerea contrastaliilor în portul Constanța. S-au luat măsuri de dotare suplimentară a portului cu macarale, s-a urgențat execuția lucrărilor de extindere a portului, s-au aplicat de la 1 iulie a.c. noi norme de încărcare-descărcare, s-a asigurat numărul necesar de docheri. Pentru descongestionarea portului Constanța s-a dirijat un număr sporit de nave spre porturile Galați și Brăila. Scopim, însă, că pentru reducerea la maximum a contrastaliilor, în afară de măsurile ce trebuie luate de Ministerul Transporturilor pe linia îmbunătățirii activității în port prin specializarea danelor, asigurarea mijloacelor și a forței de muncă, este necesar ca celelalte ministere cu sarcini de export și beneficiare de importuri să asigure producerea mărfurilor și livrarea lor ritmică pe trimestre, luni și decade, în vederea evitării „virfulor” de trafic, corelat cu capacitatea de trafic și de depozitare ale portului. Ele mai au îndatorirea să ia măsuri de extindere a spațiilor proprii de depozitare la uzinele producătoare sau în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

Un anumit contrastal s-a înregistrat și din cauza unor deficiențe de ordin organizatoric, alit în activitatea portului cit și a diferitelor întreprinderi de comerț exterior. Astfel, în port, așa după cum se precizează și în articolul apărut, mărfurile nu întodeună sînt depozitate corespunzător, fapt ce împiedică identificarea lor operativă; de asemenea, multe mărfuri sînt expediate spre port fără documentele necesare, întreprinderile de comerț exterior nu dau specificațiile de încărcare la timp sau nu anunță sosirea navelor pentru mărfurile vindute cu obligația cumpărării de a efectua transportul, înregistrîndu-se cazuri frecvente cînd navele sosesec în port fără ca marfa să fie pregătită. Deși există reglementări care stabilesc timpul de staționare a navelor în port după terminarea operațiunilor, au fost cazuri cînd acestea au depășit timpul de staționare, ocupînd danelo la care așteaptă să acosteze alte nave.

Ministerul Transporturilor s-a preocupat în permanență de reducerea contrastaliilor în portul Constanța. S-au luat măsuri de dotare suplimentară a portului cu macarale, s-a urgențat execuția lucrărilor de extindere a portului, s-au aplicat de la 1 iulie a.c. noi norme de încărcare-descărcare, s-a asigurat numărul necesar de docheri. Pentru descongestionarea portului Constanța s-a dirijat un număr sporit de nave spre porturile Galați și Brăila. Scopim, însă, că pentru reducerea la maximum a contrastaliilor, în afară de măsurile ce trebuie luate de Ministerul Transporturilor pe linia îmbunătățirii activității în port prin specializarea danelor, asigurarea mijloacelor și a forței de muncă, este necesar ca celelalte ministere cu sarcini de export și beneficiare de importuri să asigure producerea mărfurilor și livrarea lor ritmică pe trimestre, luni și decade, în vederea evitării „virfulor” de trafic, corelat cu capacitatea de trafic și de depozitare ale portului. Ele mai au îndatorirea să ia măsuri de extindere a spațiilor proprii de depozitare la uzinele producătoare sau în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

Un anumit contrastal s-a înregistrat și din cauza unor deficiențe de ordin organizatoric, alit în activitatea portului cit și a diferitelor întreprinderi de comerț exterior. Astfel, în port, așa după cum se precizează și în articolul apărut, mărfurile nu întodeună sînt depozitate corespunzător, fapt ce împiedică identificarea lor operativă; de asemenea, multe mărfuri sînt expediate spre port fără documentele necesare, întreprinderile de comerț exterior nu dau specificațiile de încărcare la timp sau nu anunță sosirea navelor pentru mărfurile vindute cu obligația cumpărării de a efectua transportul, înregistrîndu-se cazuri frecvente cînd navele sosesec în port fără ca marfa să fie pregătită. Deși există reglementări care stabilesc timpul de staționare a navelor în port după terminarea operațiunilor, au fost cazuri cînd acestea au depășit timpul de staționare, ocupînd danelo la care așteaptă să acosteze alte nave.

Ministerul Transporturilor s-a preocupat în permanență de reducerea contrastaliilor în portul Constanța. S-au luat măsuri de dotare suplimentară a portului cu macarale, s-a urgențat execuția lucrărilor de extindere a portului, s-au aplicat de la 1 iulie a.c. noi norme de încărcare-descărcare, s-a asigurat numărul necesar de docheri. Pentru descongestionarea portului Constanța s-a dirijat un număr sporit de nave spre porturile Galați și Brăila. Scopim, însă, că pentru reducerea la maximum a contrastaliilor, în afară de măsurile ce trebuie luate de Ministerul Transporturilor pe linia îmbunătățirii activității în port prin specializarea danelor, asigurarea mijloacelor și a forței de muncă, este necesar ca celelalte ministere cu sarcini de export și beneficiare de importuri să asigure producerea mărfurilor și livrarea lor ritmică pe trimestre, luni și decade, în vederea evitării „virfulor” de trafic, corelat cu capacitatea de trafic și de depozitare ale portului. Ele mai au îndatorirea să ia măsuri de extindere a spațiilor proprii de depozitare la uzinele producătoare sau în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

Al 30-lea tip de tractor produs de uzina brașoveană

BRASOV (corespondentul „Scintei”, N. Mocanu). Constructorii de tractoare din Brașov au reușit, în aceste zile premergătoare aniversării eliberării patriei noastre, un nou și remarcabil succes: de pe banda de montaj a secției „tractor greu” a ieșit primul tractor S-1500, de 150 CP. Noul tractor — al 30-lea tip produs de uzina brașoveană — este o variantă net îmbunătățită a tractorului S-1300. Îmbunătățirile esențiale se

referă la mărirea puterii motorului, N sistemul de rulare, la suspensie și la aspectul exterior, avînd o linie elegantă, modernă. Greutatea specifică la sol a noului tractor este mult mai mică, iar aderența mai bună. Modificările aduse sistemului de suspensie și întregii zone de deservire îmbunătățesc condițiile de lucru ale tractorului. Tractorul S-1500 este destinat, în special, lucrărilor grele pe șantierele de construcții. Pînă la sfîrșitul anului, constructorii de tractoare brașoveni vor livra economiei naționale un număr de 300 tractoare S-1500. Ei își vor oboia aniversarea în colaborare cu uzinele producătoare și în orașul Constanța, în vederea asigurării unui stoc de marfă tampon, precum și în vederea depozitării, sortării, recepționării și expediției în interiorul țării a mărfurilor care vin din import. Sînt convins că prin eforturile comune ale tuturor factorilor care concurează la derularea traficului prin portul Constanța contrastaliile pot fi substanțial reduse.

MOMENTUL PORTILOR DE FIER

Reportaj de Traian FILIP

Aproape fiecare eveniment de pe Dunăre s-a încadrat de rezonanțe epopice și a căpătât suflul de legendă. Fără îndoială, toate aceste fapte născ sentimente, iar turbina Kaplan — care, sîntură, poate descură pași de două ori producția actuală a hidrocentralei de la Bleaz, capabilă să pună în mișcare două sute de locomotive electrice sau o flotă de o sută de nave fluviale — ne dă măsură plenară a măreției. Căciorînd în sala mașinilor, ca într-un edificiu fantastic, am avut senzația că zăresc în genuniele apelor înscădușate un meteor capabil să se răsfîngă asupra Munților Carpați, ca o emblema a pasiunii și inteligenței gravitate pe scara impetuozității noastre deveniri.

Munca șantierului de energimontaj, care finalizează în aceste zile întreaga operă a Sistemului hidroenergetic de navigație de la Porțile de Fier, ne înfățișează un spectacol rar în lume. Primul hidroagregat, cu un diametru de aproape zece metri, se rotește cu șaptezeci de turași pe minut, prelînd o cădere de apă de optzeci și șapte metri. Sala mașinilor, pe cele două sute de metri lungime, are în tregul subsolului din fațeta glanțică. Simultan, turbina următoare sînt montate în diferite stadii. Avantajul lor față de hidroagregatele de pe râurile interioare constă în aceea că au un regim de funcționare permanent, produc curenții de apă la un preț mai scăzut, ceea ce va duce la recuperarea tuturor investițiilor în decurs de circa trei ani de la punerea integrală în funcțiune a sistemului.

Vorbind despre turbine vorbim despre oameni care le-au construit, despre cei ce le-au montat în timpul montajului și al probelor de funcționare. Atmosfera febrilă ce precede de obicei marile lansări n-a exclus rigorozitatea științifică și, în aceste zile de august, aici a domnit o atmosferă de încredere, mîndrie și satisfacție. După ce zile și nopți de rînd oamenii de la energimontaj au lucrat pentru lansarea ecluzelor, au venit acum alte zile și nopți de încordare spre a marca înălțarea primei turbine. Oamenii de la Porți sînt întreaga țară alături de ei. Au deplina conștiință a faptului că din mințile lor se zămislise cel mai impresionant edificiu al electricității, punct de virf al unei opere înecute încă în așchii de beton, col, etalon al maturității noastre industriale. În confruntarea cu natura, oamenii și-au dovedit neabătutele resurse, au rezolvat mari și înecute probleme tehnice, au îmbogățit patrimoniul tehnico-național.

Ne aflăm aici între constructorii de elită, stăpîni pe meseria lor, oameni formați pe vîlle electricității, pentru care răspunderea muncii, a calității, a ritmului marcat cu precizie de metronomul planului cincinal constituie virtuți absolute, fără de care performanțele obținute nu ar fi fost posibile. Pe platformele de beton instalate deasupra fluviului, ale cărui ape spumează dincolo de gurile de gurile, fiecare din cele șase turbine ne înfrîmîță cu echipajul ei.

Înainte de a sosi aici, maestrul Ovidiu Simionescu a lucrat la Stejaru, la București-Sud, la montajul turbinei și instalării auxiliare. Iar aici a montat corurile aspiratoare, conducte, piese înglobate, a montat statorul turbinelor II și V. Piese grele l-au cerut multă atenție în transport, iar lansarea în spațiul milimetric al pieselor peste șase sute de tone l-a adus desigur emoții debutului. Île Dobre, care a montat primele grupuri de 200 MW la Ludus, a fost animat aici de ambiguitatea de a lucra cu excepțională calitate, întrucît nu survină nici o remediere la punerile în funcțiune. Nicolae Nicolae, maestrul principal, pare să-și confunde deplin biografia cu opera de electricitate a țării: Ovidiu II, Comănești, Borzești, Brăzi, Teleajen, Pârșogi, Brăila, Valea Bistriței la Pîngărați, Racova, Bacău I și Bacău II au cunoscut măiestria și forța de muncă a acestui turbinist. La Porțile de Fier, maestrul și-a format echipajul pentru dimensiunea colosului de oțel.

Chiar aceste sumare spicului din palmaresul profesional aruncă o lumină definitivă asupra valorii celor care au născut scîntelea Porților de Fier. Oamenii din puterica statetă a electricității, care au cercutat treaptă cu treaptă cotele înalte ca lăcile, oameni călîni în asprimele vîlle de șantier, în lupta pentru înfrîntarea exemplară a sarcinilor încredințate de partid.

În fața celui mai mare lagăr axial din lume, încercînd să cunoaștem viața intimă a colosilor de pe platformă, cercetăm fișele lor existențiale, unde se vorbește de temperaturi, presiuni, circulații, radiații etc., așa cum s-ar vorbi despre funcțiunile organelor superioare. Șeful șantierului energimontaj, Ing. Nicolae Decusară, ne spune:

bijunite ale acestui echipament nu mai avem de-a face cu un montaj clasic. Montajul a devenit un proces complex de continuare a fabricației. Rotorul cu douăsprezece mii de piese a fost pentru înția oară asamblat aici. Toate modificările, ajustările și îmbunătățirile se fac direct pe șantier. Tehnologia de montaj pentru piesele-unicat a fost proiectată de un grup de ingineri ai șantierului, la fața locului. Dispozitive speciale necesare, în număr de peste două sute, au fost, de asemenea, proiectate și confecționate de către noi. Sînt dispozitive, unele descooperite aici și vor putea fi folosite de acum înainte și pe șantierele altor hidrocentrale.

În timp ce prima turbină își continuă concertul sub imensa cupolă a centralei, iar capul axului în rotirea lui tenace exercită o adevărată fascinație, privim în adîncul celorlate puturi. Primele agregate introduse cu ajutorul putericeilor macarale licăresc în afund, chiar la baza albiei, acolo unde nu de mult mîndria trasau primele lor galerii în stîncă. Pe acest șantier se aplică, în mare măsură, procesul de asamblare de montaj dinainte pregătite, spre deosebire de vechea metodă, ce presupune asamblarea fiecărei piese în puțul turbinei. În acest fel, cultatea montajului a crescut considerabil și durata de montaj s-a redus simțitor. Încă înainte de a se instala în turbină, turbina a fost tratată cu cele mai moderne procedee de protecție anticorozivă, așa încît echipamentul să reziste timp cit mai îndelungat. Metalizări cu zinc, rășini sintetice, produse bituminose sau stralucire și culori

porturile, ecluza. Vasele trec în mișcare ceremonioasă prin cetate. Clădirea centralei este un imens pavilion cu ferestre verticale. Deasupra ei alunecă macaralele grele. Podul din decembrie devorator, care închide, pe 441 m lungime, ultima secțiune a sistemului, unind centralele de pe ambele maluri. Cercetăm în exterior sala mașinilor, transformatorul de 190 MVA, mare cit o locomotivă, anexele, instalațiile funcționale, suprastructura metalică pentru închiderea platonului. Aproape că nu-ți vine a crede că toate acestea au luat loc în cataractă, în spațiul vital al Dunării. Zidurile de incintă ne relevă suprafețe netede ca marmura, abia leșite din cofraje. Parcă s-ar fi trecut cu mistria pe deasupra lor. La pînții de înălțime din corpur centrale se mai văd ultimele țesături metalice, asemenea unor tricotate, asemenea unor covaci suspendate la șalcei și șaptezeci de metri înălțime. Intreb:

— Cîți metri cubi de betoane s-au turnat?

— Peste un milion.

Desigur, oamenii au trebuit să se deprîndă cu dimensiunile, cu imaginile grandioase ale căror autori sînt. Exigența a trebuit dorită de perfecțiune. Scheletul metalic al unei ferme de turn arată, pe verticală, tunsele barelor de oțel înălțate fără abateri. Cei peste șase sute de fierari care au lucrat într-o asemenea formație în perioadele de virf ale construcției s-au văzut aici instalati, împreună cu sudorii, pe scări, pe schele, pe podine la zeci de metri înălțime, la un gigantic război de țesut. Legați în centuri de protecție, la mari înălțimi, ei au rezolvat acolo sus, uneori în bătaia vîntului, a

zăgăzuit, cu un an în urmă, cursul fluviului. Multe stînci au fost smulșe de curenți și purtate spre mijlocul incintei. Observăm cablurile care au ancorat pietre de temelie. Căutăm să ne imaginăm acel moment de tensiune dramatică. Îl vedem pe ultimul pilot de cataractă, Ion Medveșan, care aducea pe apă și rostogolirea din ceamur imenși arbori de beton în curentul puternic. Ceea ce se propunea că va dura două săptămîni, s-a realizat în numai 48 de ore.

— Parcă s-a petrecut demit... conchide inginerul-șef al șantierului II. Pavel Misarov.

Acum, în această vale adîncă, pe însăși tînduța de cremene a Dunării, se înalță impetuos barajul de forta unei lame deversante, cu flutura între care se vor instala stative de douăzeci și cinci de metri deschidere, cu motoare în corpur pîlei și servomotoare asemănătoare cu cele de la poarta plană. Sub brațele macaralelor imense, care s-au mutat ca o turmă de girafe în mijlocul apelor, s-au turnat în zile de virf peste două mii cinci sute de metri cubi de betoane. Acum, mai bine de jumătate din cantitatea de betoane înscrisă în proiect a fost pusă în operă.

Succesul se explică prin racordarea oamenilor la dîrțile severe ale obiectivului, prin vasta și permanenta muncă de partid desfășurată în cadrul colectivului. Vorbim despre modelarea acestor colective, comunități au avut de făcut față unei game de situații și probleme sociale, profesionale, etice de o natură puțin obișnuită.

— După cum se știe, spune tovarășul Mihail Ivan, secretar al comitetului județean de partid, la Porțile de Fier s-au concentrat oamenii de toate profesii, din toate județele țării. Noi n-am uitat că

După „premieră”, constructorii pregătesc alte fronturi de lucru. Foto: O. Plesca

MACARAGIIL: Echipa de montaj-macarale, cu Gavril Casvan și Edmond Vass, a reușit să monteze o macara de 450 tone/metri în douăzeci de zile, atingînd un record în durata de instalare. Cum au izbit această performanță? Au pus în ordine piesele la demontare, la a-provizionare, au eliminat timpul de staționare la sol. Împărțindu-se pe gen de lucrări, unii au asamblat portulul, alții turnul, alții brațul. Prin scurtarea montajului, s-au putut turna în plus, pe macara, cîte două mii de metri cubi de beton.

FIERARIIL: Despre ei se vorbește ca despre oamenii de bază. Octavian Boza, Constantin Pirva sînt numai doi din cei mulți care fac acum să se apropie de sfîrșit construcția metalică a gigantului.

SUDORII: Ei au înmădit peste o sută de mii de tone metalice și au făcut să scînteieze neoncent platformele de Dunăre. Sudura în ecchile este succesul lor cel mai de seamă.

TURBINIȘTII: Morarii de odinioară sînt, la nivelul tehnicii actuale, ni se impune în sala mașinilor. La jozitia ecuzelor și la turbina generator 1-am remarcat pe maestrul Gh. Ghimpu, care a traversat întreaga Vale a Bistriței, tot astfel ca și șeful de echipă Ioan Ghimbiș, Ing. Valeriu Persinaru, care a condus montajul la partea mecanică a uzinei de la Argeș, se ocupă aici de partea mecanică a centralei. Ing. B. Solomon a pornit de-a lungul Bistriței pe magistrala electricității și a ajuns la Porțile de Fier, unde se ocupă de partea mecanică a uzinei de la Argeș, se ocupă aici de partea mecanică a centralei. Ing. B. Solomon a pornit de-a lungul Bistriței pe magistrala electricității și a ajuns la Porțile de Fier, unde se ocupă de partea mecanică a uzinei de la Argeș, se ocupă aici de partea mecanică a centralei.

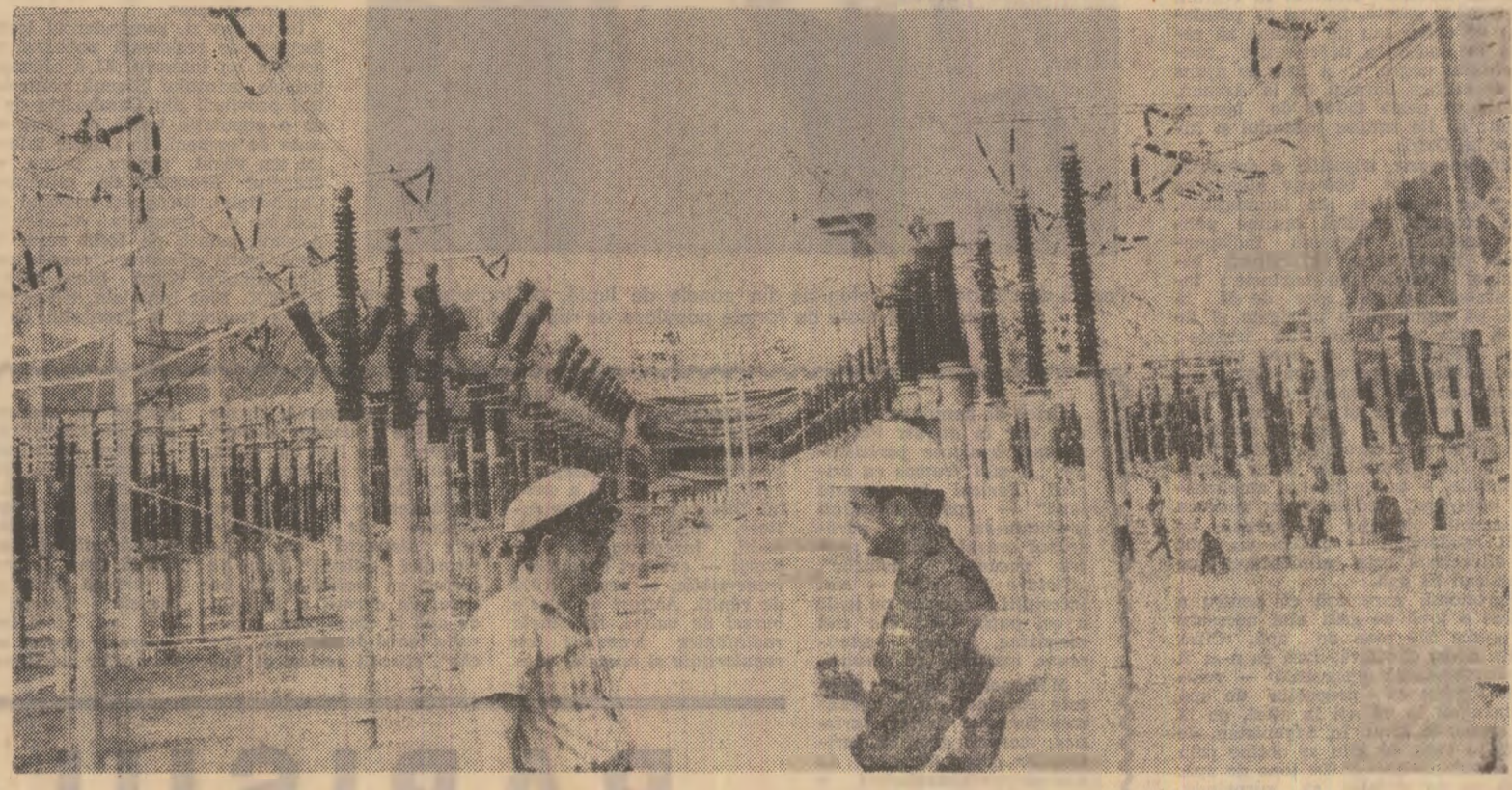
Maistrul Ștefan Iglu a lucrat la stațiile electrice de înaltă tensiune. Maistrul Filomon Matei a montat o parte din stativele electrice ce de-servesc grupul, după ce și-a lăsat amprentele pe echipamentul multor turbine de mici dimensiuni. Nicolae Golozgan, șef de echipă, a montat instalațiile la centralele termoelectrice. Aici s-a ocupat de vanele rapide și de probele de punere în funcțiune. Și pentru mulți alții lucrările de la Porțile echivalează cu un atestat de matritare profesională.

SPECIALIȘTII: O nouă meserie? Mulți dintre ei sînt necalificați de ieri. Nicolae Zbranca a fost simplu mecanic, azi — maestrul de șantier. Vasile Gubeca, Virgil Galan, Ion Fokete au fost mecanici la fabricile și au devenit specialiști în meserie, adică au atins cea mai înaltă treaptă a calificării. Ei pot să înlocuască azi pe orice maistru în șantier.

Deschizind pentru prima dată porțile metalice ale canalului de beton (poarta plană și poarta buscată), în istoria navigației de pe Dunăre s-a inaugurat un nou și impresionant capitol. La cataractă, în locul unde pînă nu de mult se mai zăreau epavele navelor izbite de stînci iar convoaiele înaintau cu teamă, au trecut în răstimp de un an peste 21 000 de tonați (prin unitate înțelegînd orice ambarcațiune, propulsată sau nepropulsată), ecluza românească făcînd față cu succes traficului intens. Îl căutăm pe fostii piloți de cataractă, vrem să-l revădem pe Vasile Pavel, pe Ion Bacan, care au intrînd de-a lungul anilor, violenții curenții ai sectorului, îngînd creștele țerei ca diamantul. Fostii piloți de cataractă nu ne-au mai însoțit la timonă și nu ne-au mai spus acum operatorii de ecluză iar glasul lor răsună în difuzoarele instalate la rampa gigantice scene industriale. Lășind timona, ei au descoperit o nouă profesie, iar turcul de comandă al navigației, cu cabina aflată la cota 107, a devenit cîmpul permanent de activitate.

O aparatură modernă, electronică, dispunînd de televiziune în circuit închis, camere de luat vederi, radar, celule fotoelectrice, aparate pe unde scurte pentru convorbiri cu echipajele din avansporturi, alcătuite, în parte încă de pe acum, echipamentul acestui punct de navigație. Născuți în lăcșul acestui cîmp, profesioniștii de operatori de ecluză face ca vechii șotmi ai apelor să devină primii oameni din echipajul Porților de Fier.

Referindu-se la experiența cistigată, Ing. Traian Mihăilescu, șeful serviciului de navigație, spune: „Ecluza de la Porțile de Fier, ne spune: — Navigația prin ecluză prezintă mari avantaje. În primul rînd reduce durata de traversare prin cel mai „dificil sector al Dunării. Apoi face posibilă desfășurarea circuitului pe timp de noapte și asigură siguranța navigației. Permite folosirea mai rațională a parcului de vase și a puterilor remorcheurilor. Viteza curenților în estarete fiind foarte variată, în unele locuri convoaiele de pe planul și pricrierea constructorilor, sînt și vor rămîne unul dintr-monumentele cele mai reprezentative ale acestei epoci de afirmare plenară a energilor natamii sovietice sub stîndulul Partidului Comunist Român.

La izvorul înaltelor energii: stația de transformare de 220 kV de la Porțile de Fier. Foto: P. Dumitrescu

prețioase acestor agregate, care, pe balanțele lor de precizie, vor măsura debitul fluviului, prefăcînd strîmtoarea Porților de Fier într-o înecată mină de aur.

Ne despărțim de montaj — protagoniștii acestui moment de virf în istoria Porților de Fier — pentru a face un panoramă asupra restului acestui șantier ajuns la maturitate. Fîlinda în primii kilovați-ora, la dezlăsurarea cărora am asistat, se află concentrate multiple eforturi, multiple succese ale vastului detasament de constructori. Așadar, care este așutul, care sînt preocupările celorlalți?

Gonim pe autostrada dintre Gura Văii și Orșova. Un trasuc pe care al impresia că s-a lucrat cu dalta și cu pensula. Lucrări de artă, cu efecte optice rare, trezind un sentiment de satisfacție estetică. Cele două artere de circulație sînt printre cele mai frumoase din țară și mulți s-au întrecut în comparații, căuțînd să le fixeze într-o metaforă sugestivă. Închîd din primele momente, șoseaua suspendată a căpătât denumirea de „autostrada soarelui”.

Vechul terasament de cale ferată și vechiul amplasament al șoselei sînt adine afundate în apele lacului de acumulare. Noile artere de circulație, date în funcțiune cu jumătățile, sînt printre primele mari lucrări pe care constructorii le-au și părăsit, după ce și-au arătat înțelegerea măiestrie.

pluilor, a viscozilor, ceea ce rigla și compasul rezolvă cu precizie ni-metrică pe planșă. Mii și mii de tone de oțel au fost montate direct în vîzduh. Fiecare centimetru a trecut apoi prin verificări multiple. La dimensiunea lucrării, acest lucru pare de-a dreptul imposibil. Cum poți să treci cu lentila de microscop prin fiecare celulă a acestui organism? Și totuși, iată, munca sudorilor ne dovedește că acest control sever a fost făcut clipă de clipă și nimic nu a rămas în afara ochilor de argus ai laboratoarelor. Legionii romane care au construit castelul de la Drobeta și podul lui Apollodor își marcu însemnele pe fiecare cărămidă. Tot astfel, sudorii de la Porțile de Fier, pentru a asigura deplina siguranță a lucrării, și-au stăntat numele de ordine pe fiecare sudură.

— Ni se spune: — De la început ne-am gîndit că fluviul nu poate fi învins ușor. Că în bălțile noastre nu putem neglija nici cel mai mic element. Principiul calității trezitoare a devenit o concepție, un imperativ al fiecărui om de pe șantier. Născuți din sentimentul că realizăm o operă menită să înfrunte secolele.

Înțeleg că cel zece mii de oameni și-au sincronizat aici pînă și bălțile inimii. Într-înălțarea barajului. Se văd ecluze din celulele de oțel ale primului baraj, se văd blocuri de douăzeci de tone, trupuri de tablajozii la baza diaurilor care au

șantierul nu este doar un loc de muncă, ci și o școală a formării conștiinței socialiste, a educării unor trăsături morale înalte. Șantierul a crescut cadru de bază și mulți specialiști de aici pot primi azi cu concrederea altor mari șantiere de construcții și montaj. Comunități au reușit să înalțe conștiința țelului, spiritul unei înalte solidarități muncitorești, să sudeze și să apropie între ele nucleele șantierului — sub semnul răspunderii, al tenacității și al bărbăției de a înfrunta greutățile. Unii de la mîli au împrumutat experiența înălțată, virtuțile de constructori. Azi, asemeni rîurilor care s-au contopit într-un singur fluviu, constructorii de la Porțile de Fier sînt cîi far parte din acest detasament de frunte al clasei noastre muncitorești — și sînt mîndri de aceasta.

Mă simt îndemnat, în lumina celor de mai sus, să „testez” cîteva profesioniști.

MINERIIL: I-am văzut de la început tînd gase sute de metri liniari de galerii și puturi subfluviale. Ei au pregătît stîncă pentru betonare cu oușcății. Au lucrat din greu pe timp de iarnă, asigurînd începerea turnării la barajul devorator încă din decembrie. Folosînd metoda de prefabricare, au eliminat săpăturile manuale și au asigurat stabilitatea malului. Între mînerii de frunte, Sebastian Lăudatu și Ion Ghivostea au eliminat pericolul alunecărilor de teren, au redus manopera și au realizat economii însemnate.

DULGERIIL: Au executat în a-telier marea majoritate a cofrajelor necesare lucrării. Trozoane de galerii, puturi la vanele rapide, puțuri pentru cele șase turbine, iar acum lamele deversante și ploturile barajului. O dată folosite, cofrajele s-au întors în hale, au fost demontate și refolosite pînă cînd s-au prefăcut în acchii. Dacă s-a consumat o pădure de lemne pentru formele hidrocentralei, s-ar putea spune că ale păduri au fost economisite prin așchii gospodărire. Ion Bigaz, Nicolae Ciocan, Ion Zoak și Martin Sonleifer fac din dulgerie o adevărată artă a temului.

MONTORII: Ei ne arată lucrările de la priză centrală, piesele înglobate la grătare, vanele rapide, bardourile. Înainte de a-l vedea aici, la poarta buscată a ecluzei, la servomotoare, înainte de a-l vedea întînd în cel mai important rol al la centrala cu turbinele Kaplan. I-am cunoscut la distribuitorii turbinei subterane, la stăvilire, la cazanele termocentralelor. Montorii lucrează la înălțimi amețitoare. Ei trebuie să fie perfect sănătoși, să aibă reflexe precise, să aibă simțuri echilibrului. La piesele înglobate în vîzduh lucrînd pe o punte, la arzoare cînceteci de metri înălțime. Lucrările pretențioase le-au cultivat simțul grandiosului. Au înfrîntat pîșe de peste două sute șalcei de tone, vane care au plînt realitate în vîzduh, căuțîndu-și locul în acest corp de beton ascîmător metronurilor.

REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB

O plantație de cacao în Venezuela

• Acolo unde seceta se conjugă cu subnutriția cronică • Dimensiunile problemei apei pe glob • De la Osiris și Ceres, la „mitologia” zilelor noastre • Spre un efort general de sporire a fertilității solului • Temeiurile optimismului

PĂMÎNTUL, APA, OMUL

Guajira — o peninsula care ținește în marea Antilelor. Un deșert de 12.000 km p în Columbia și unul de 2.600 km p în Venezuela. 14.600 km p și 100.000 de indieni guajiroi răscind cel mai adesea în căutare de iarbă pentru turmele lor de capre unicul avut — sau făcând contrabandă de piel de o parte și de cealaltă a frontierei. Guajira — deșertul morții: din o mic de nou născuți, 367 se sting înainte de a implini vârsta de un an. Ceilalți mor cu timpul, secerați de bolile foamei. Din octombrie pînă în ianuarie, peninsula este biciuită de ploți torențiale. Apoi, mistuită de seceta. Pămîntul arde, nisipul arde, aerul arde. Cițiva experți ai unor organizații internaționale caută ape subterane. Pînă atunci, oamenii își potolesc setea sorbind apa stătută a mocierilor rămase în urma ploilor sezoniere. Dar foamea? Nisipul nu dă pîne. Și copiii mor...

lbe în țări din nordul Africii. Iar acolo unde devin stăpîne, natura moare. Eroziunea, urmare a unor defrișări nesăbuite, nu dătează de azi — de ieri. Cu mii de ani în urmă, păduri incendiate au făcut loc agriculturii. Ruperea echilibrului natural al planetei noastre — și prin aceasta, a regimului apelor, și a celui climatic — este un proces de lungă durată. Cedrii Libanului au devenit, adesea, corbii feniciene sau temple; expedițiile împotriva barbarilor erau însoțite de incendierea pădurilor care-i adăposteau, invazia colonialistă în regiunile tropicale a avut drept urmare masacrarea nu numai a indigenilor și a peisajului natural, ca și monstruoasă monocultură — a produselor „coloniale” ca bumbacul, alunele, cacao, tutunul — jaful pădurilor de esențe rare. În Brazilia, în fiecare an dispar 250.000 ha de pădure după unele calcule, în 40 de ani sud-estul acestei țări va fi lipsit

„vechi”, cit și pe cele noi care ar putea adăuga culturilor existente o suprafață de aproape 100 milioane hectare (din 1962 pînă în 1985). Sporirea cantităților de îngrășăminte este prevăzută pentru toate soiurile de culturi-cereale, plante industriale. Pășuni irigate sau furaje. Sub ochii noștri se produce în lume o revoluție și în ce privește metodele de cultivare a pămîntului. Recent, foarte recent, elefantul ceylonese a început să fie înlocuit de tractor, în impenetrabilele păduri tropicale. Agriculturii strămoșilor a început în poienele corșilor primitivi, cu mijloace primitive. Pămîntul era fertilizat cu cenușă de copacilor doborâți. Agricultură semi-nomadă a neoliticului. După milenii și milenii metoda se mai practică în sud-estul Asiei. De la bățul de scormonit pămînt — pe care-l mai întîlnim la bosimanii din Africa — australă — pînă la plugul apărut în nordul Alpiilor la ince-

dinile multicolore ale lumii, pămîntul exuberant ogorește deșerturile de grîne cu spicul auriu? Dar omul, viața lui cotidiană? În anul 2009, prevede Anuarul demografic al O.N.U., pămîntul va trebui să hrănească 7 miliarde de oameni. Asadar, se cere o victorie decisivă asupra deșertului, asupra apelor. Într-o serie de țări, prin irigații, ca și prin folosirea de îngrășăminte, vasele întindere pusti au fost transformate în pămînturi fertile — ogore de cereale, pășuni grase. Pentru a preveni devastatoarele inundații din Siria și Irak, mările Eufuratului sînt taluzate și se înalță diguri. La Taqba (Siria), zece mii de oameni au pornit să atace fluviul. Cind barajul va fi terminat, cursul apelor va fi regularizat, o uzină hidro-electrică va furniza 2,4 miliarde kWh pe an, valea fluviului va oferi un număr de 700.000 de oameni, terenuri irigate pe o suprafață de un milion de hectare. În Mysore, un baraj a redat culturilor intensive 100.000 din 350.000 hectare de deșert. Guvernul indian prevede ca lucrările de nivelare, terasare și drenare să extindă și mai mult suprafața cultivabilă. Planul indicativ al F.A.O. — amintit mai sus, prezintă, în fapt, un apel pînă în 1985, suprafața noilor pămînturi cultivabile trebuie să se extindă la aproape 100 milioane de hectare. Este o problemă vitală. Iar genul uman, care a creat vasele lucrări hidro-energetice și sisteme de irigații, care a realizat „seminte-miracol” ce produc de trei și cinci ori mai mult decît cele tradiționale, poate s-o rezolve.

Insemnări de Horia LIMAN

șit de vegetație. Devastările aduce, inevitabil, alte ravagi: vîntul și apele, neavînd obstacole de înfruntat, rod pămîntul, îl macină pînă la distrugerea totală. Soluțiile reduse totuși dimensiunile răului. René Dumont, profesor la Institutul Agronomic din Paris, preconizează, în primul rînd, măsuri de conservare a solurilor care au scăpat de masacrul „bîlbărean” curburilor de nivel ale apelor, prin contururi paralele cultivate alternativ cu porumb și covoaie de leguminoase — lucernă și trifoi; irigații — dar concepute cu prudență, pentru a împiedica paturile freactice sarate de a invada și steriliza ogorele, de a ataca flora ca și faună pămînturilor fertile. Temeiurile cultivate — 13 milioane km p — ar putea, după părerea reputatului agronom, să sporească de 50-60 la sută, iar randamentele, cu 10 la sută pe planul fertilizării, cu 10 la sută pe planul irigațiilor, cu 30 la sută pe planul producției. Planul indicativ mondial al F.A.O. pentru dezvoltarea agricolă, pînă în 1985, precizează: în regiunile secetoase (respectiv în unele părți ale Orientului Apropiat și ale nord-estului Africii) va fi necesar să se înceapă lucrările de reconstrucție în pășuni permanente a unor terenuri de culturi marginale sau sub marginale. Exploatarea mai intensivă a pămînturilor cultivabile existente este dependentă de vocația lor. Dimpovră, dezvoltarea irigațiilor trebuie prevăzută alături de pămînturile

putul erei noastre, și de la plugul tras de cal sau de vită pînă la secătorele-treierătoare de azi, de la regenerarea solului cu cenușă pînă la înălmînțarea marilor spații cu ajutorul avioanelor sau răscindirea îngrășămintelor și a insecticidelor cu ajutorul elicopterului — s-au parcurs gigante etape ale unei evoluții miraculoase. În mitologia egipteană, ciclul recoltelor era determinat de zeul Osiris. În mitologia romană — de Ceres. „Mitologia” zilelor noastre cunoaște pedagogia, genetica, fiziologia vegetală, mașinismul agricol, contabilitatea agricolă a ordinaroanelor. În două ore, un plug tras de animal ară 650 mp; în același timp tractorul lucrază o suprafață de 15 ori mai mare.

Dar agricultura africană a rămas la un nivel de producție inferior celui din Europa secolului al XVI-lea, în timp ce în Asia și în America de Nord trăiește din mila pămîntului și din creșterea vitelor. Totuși, a fost de ajuns ca irigațiile și cortinele de păduri să modifice climatul în regiuni pustiite de seceta, pentru ca plantațiile de cașor și de ananas să răsară în marginea deșerturilor „cortinului negru”; a fost de ajuns să se edifice barajul de la Assuan, pentru ca peste 400.000 de hectare irigate să fie smulse pustiului și furajelor lui Osiris.

Dintotdeauna, irigațiile și drenările au avut drept obiectiv atenuarea efectelor secetei și ale inundațiilor. Apa creează condiții optime pentru creșterea vegetală indispensabilă introducerii agriculturii intensive. Papele stau mătură în tensitatea culturilor este de 64 la sută pe pămînturile neirigate și de 99 la sută pe pămînturile irigate; dacă pămîntul este de bună calitate și condițiile meteorologice sînt favorabile, dacă se dispune de îngrășămintele necesare și de semînțe selecționate, aportul apei în cantitate suficientă și controlată poate fi de 290 la sută intensitate. Chiar îngrășămintele — vitale pentru ameliorarea solurilor, îndeosebi în vederea extinderii solurilor de cereale de înalt randament — cîștigă un spor de eficacitate prin alimentarea cu o necesare de apă.

Agronomii apreciază că pentru a obține o tonă de grîu sînt necesare în medie 500 tone de apă. Cifra poate părea excesivă, dacă ea n-ar fi — circumstanță agravată — relativă. Pentru că proporția de apă variată de la un sol la altul, de la un climat la altul. În Afganistan, de pildă, o tonă de grîu se obține prin consumul a 8.000-10.000 tone de apă. Ceea ce nu trebuie să surprindă, știind fiind că planta „transpiră” mai abundent în regiunile secetoase. Substanța preponderentă în plantă este, în ultima analiză, apă. Ea se găsește în proporție de 78 la sută în cartofi, de 97,66 la sută în castraveți, 75,3 la sută în striguri, precum și de 78,4 la sută în carnea de vacă, 72 la sută în carnea de puț etc. Apa — substanță fundamentală a materiei vii, a naturii, dar și a producției industriale. O tonă de oțel consumă pînă la 300 mc de apă, o tonă de papărie — pînă la 1.000 mc, o tonă de aluminiu — pînă la 1.300 mc. În transporturi, în energia electrică, apa este indispensabilă.

Fără apă, cum să-ți imaginezi grădina și în alte sărbători legale. Oricît de paradoxal ar părea, dar în august Parisul nu mai aparține parizienilor. „E mai frumos ca oriunde” — Parisul — în această lună — spun parizienii grăbindu-se să-și prăsească orașul. „Inchis pentru vacanță”, „Reldche”, „Cloture annuelle” — sînt inscripții care apar pe ușile a cel puțin două din trei magazine, teatre, restaurante, instituții de servicii. Metropola de pe Sena este cuprinsă de o adevărată frenzie vilegiaturistică, marelui exod al parizienilor către locurile de odihnă corespunzându-i o adevărată invazie de străini care descind în capitala Franței atrași de faima turistică-spirituală a orașului. Un adevărat tur al lui Babel pe orizontală, poliglot, deconcertat, dezorientat, ghidat doar de explicațiile criptice ale hărților, sau purtat în cohorte de autobuze la terestrele cărora capetele se întorc mecanic, după indicațiile date la microfon: „Distinși pasageri pripiți în dreapta, ladies and gentlemen, pripiți în stînga.” În comparație cu vara lui 1969, sezonul turistic francez al acestui an semnalizează o creștere a numărului turiștilor străini cu 15 la sută, americanilor revenindu-le o majorare numerică de 32 la sută. În 1969 — un miliard de dolari dever în ambele direcții, cu un beneficiu net pentru Franța de cincizeci și două de milioane de dolari.

Pentru parizieni s-au pus în circulație, în primele zile ale lui august, aproape două mii de trenuri suplimentare, iar de pe aeroporturile Parisului au decolat peste patru sute de noi curse aeriene. Autostările sudice au suportat cu greu o frecvență de peste 6.000 de mașini pe oră, iar cuventele „embouteillage” (dop, gîtuire) cu fost cel mai des invocate în vocabularul circulației. S-au consumat marile încrucișări

Familii de cambodgieni, refugiate din zonele de luptă, se îndreaptă spre regiuni controlate de forțele populare de rezistență

În zonele libere ale Cambodgiei

Richard DUDMAN) publicist american

În decursul celor două săptămîni petrecute în tabăra parizienilor, păzitorii noștri ne vorbeau adesea despre revoluția lor. În cuvinte aproape identice, ei ne-au asigurat că o viață fără libertate și independență echivalează cu moartea. „Pentru revoluție merită să înfrunți toate primejdiile” — afirmau ei.

Anh Hai, un bărbat de statură mică dar bine legat, care în decurs de 25 de ani a participat la peste o sută de bătălii împotriva francezilor și americanilor, ne-a relatat cum parizienii au învățat să se apere împotriva atacurilor avioanelor B-52 — un instrument de teroare care lansează, dintr-odată, încărcături întregi de bombe. Militarii americani consideră că aceste avioane constituie o armă extrem de eficientă pentru dispersarea forțelor dușmane. Anh Hai nu avea pentru deșertul cambodgian decât o mică mîșcă dar bine legat, care în decurs de 25 de ani a participat la peste o sută de bătălii împotriva francezilor și americanilor, ne-a relatat cum parizienii au învățat să se apere împotriva atacurilor avioanelor B-52 — un instrument de teroare care lansează, dintr-odată, încărcături întregi de bombe.

„Într-o noapte, Jeep-ul nostru a greșit drumul și s-a împotmolit într-un lan de orez. Partizanii care au trecut pe lângă noi, au înștiințat oamenii din satul cel mai apropiat și după scurt timp, și-au făcut apariția circa 20 de tineri cambodgieni care au reușit, din nou, automobilul pe drum. De bucurie că au reușit să facă o treabă bună, și-au ridicat mințile, bînd din palme deasupra capului. Apoi ne-au însoțit, distanțat, de peste o milă, pe drumul nostru primejios, construit pe coama unui dig.

La o încrucișare de drumuri am fost nevoiți să părăsim Jeep-ul și să ne continuăm marșul pe jos. La asfințit am ajuns într-un sat și mergem din casă în casă. Noi trebuia să așteptăm afară, în timp ce unul din parizieni întorcea pe gospodări dacă putem rămîne acolo. De fiecare dată li se răspundea „NU”. În cele din urmă, am găsit adăpost într-o mică colibă. Toate acestea ni se păreau neobișnuite. Anh Hai ne-a dat următoarea explicație: „Oamenii de aici nu ne cunosc. Cînd au văzut că sîntem însoțiți de trei albi, ei nu vîouă să creadă că facem parte din forțele de rezistență populară. Cu mare greutate am reușit să-i convințgem pe proprietarii acestei case.

Acum sîntem bineveniți și oamenii ne-au adus merinde. Soldații regimului de la Saigon nu procedeau așa noi. Ei aștează imediat pe cei care nu le oferă ceea ce cer.”

Odată, un parizian și-a riscat viața pentru noi. În dimineața zilei de 9 iunie ne adunaseră la micul dejun, cînd mai multe elicoptere americane s-au apropiat destul de mult de noi. După ce am smuls rufele noastre înțînșe pe o frînghie, ne-am camufliat într-o mică colibă fără uși, unde stăteam cu genunchii la bărbie. Anh Hai a pus mina pe arma sa și a dispărut în deșert. Elicopterele au coborît și mai mult. Judecînd după uruit, ele se aflau exact deasupra capetelor noastre. Am auzit o rafală de mitralieră. Într-o parăzî dintr-o două salve, Yogi, un fost ofițer al armatei regale cambodgiene, ne-a sfătuit să ne strecurăm într-un adăpost, construit din birne, aflat în apropiere.

Mai tîrziu, Anh Hai ne-a desenat pe pămînt o schiță care ne-a demonstrat că ne puteam ascunde în apropierea unei stații de radiorecepție. El a coborît și mai mult. El a zburat la o înălțime alt de mică, încît cumplit produs de roțelile sale a îndoit copacii. Există primejdia ca să descopere coliba în care ne-am camufliat. De aceea, Ba s-a adăpostit și, pentru a sustrage atenția echipajului, a tras trei focuri de armă în direcția elicopterului. Este foarte probabil că datorită acestei manevre ale sale, el ne-a salvat viața.

Episodul ne-a apropiat foarte mult. Mai tîrziu, la o ceașcă de ceai, Anh Hai ne-a spus: „Lucrul cel mai nefecit pe care l-ați putut face ar fi fost să leșiți din colibă și să faceți semn americanilor. În acest caz ar fi fost nevoiți să trag cu pistolul în voi. Dar am fost convins că nu o veți face. Știam că veți respecta cuvîntul.”

Parizienii știu multe despre S.U.A. Informațiile lor le culeg, mai ales, din buletinele de știri în limba vietnameză difuzate de postul de radio B.B.C. Lor li sînt familiare numele unor senatori americani — în special ale lui Fulbright, Mansfield, McCarthy — care critică politica americană. Ei urmăresc noaptea de noapte buletinele de știri, dorind să știe dacă în S.U.A. nu s-au produs, de pildă, noi demonstrații anti-război-nice.

Într-o zi, parizienii ne-au anunțat vizita unui ofițer superior. Apoi, la intrarea în coliba noastră și-a făcut apariția fața zîmbitoare a unui om înalt, pe care nu-l mai văzuserăm. Purta o uniformă simplă kaki. El ne-a stăpus mina și ne-a spus: „Stătu-maior al Frontului Național de Eliberare al Cambodgiei, de sub conducerea lui Norodom Sianuk, a hotărît ca, îndată ce va fi posibil, să îți eliberezi. Din cauza stării de război, hotărîrea n-a putut fi pusă imediat în aplicare.”

În ultima zi, comandantul local al forțelor de rezistență populară ne-a acordat un interviu. El a afirmat că trupele prîntului Sianuk controlează trei provincii din Cambodgia de est, cu o populație totală de două milioane de oameni. În timpul interviului am văzut pentru prima oară drapelul Frontului de eliberare al Cambodgiei. Steagul național cambodgian cu imaginea ruinelor din Angkor, înfățișat pe fond roșu. Într-o două benză albăstre, revoluționarii i-au adăugat patru litere albe — F.U.N.K. Sînt inițialele denumirii în limba franceză a Frontului de eli-

berare: Front Uni de la Nation Khmer.

După-amiaza ne-am urcat Impreună cu cei cincisprezece al noștri într-un microbus de producție italiană. Pentru prima oară ni s-a permis să ne deplasăm ziua. Cînd am ajuns în apropierea unui sat, am văzut o mulțime de oameni care beseau din tolete pămînt. Autobuzul s-a oprit în fața unei școli. Ne-a devenit imediat să ne oferă ceea ce cer.”

După adunare, în timp ce aflușă turma cu găleata, am fost conduși într-o sală de clasă înăuntru. Aici un ofițer ne-a înmînat bilete de liberă trecere. Seara, după lăscarea în tinericul, fiecare dintre noi s-a urcat pe o motoretă, în spațiile unui soldat înarmat. Din cîntre păzitorii noștri și un militar care strălucea în fața noastră. Urmasii cărți întortochiate din junglă, traversam lanuri de orez pe poteci cunoscute numai de parizieni. În sfîrșit, am ajuns la destinație. Cele câteva ore pînă în zorii le-am petrecut într-o condiție de o mare hotărîre, aproape imposibil de localizat, care se bucură de sprijinul multilateral al populației, duce un război de epuizare împotriva forțelor armate regulate.

Invazia Statelor Unite și a forțelor armatei saigoize în Cambodgia n-a constituit un succes, deși au fost capturate anumite cantități de arme și alimente ale adversarului. În schimb, ea a provocat un val de indignare și proteste în întreaga lume împotriva acestei acțiuni a S.U.A.

Acesta a fost un act de neprietănie a Statelor Unite — dintr-o serie întregă de acțiuni începute încă în 1954 — care le-a atras și mai adînc în mîștină războiului din Indochina, apare într-o altă perspectivă văzută să fie un succes, deși au fost învești din Washington sau din Saigon. Iși dai seama că forțele populare cambodgiene și-au extins influența aproape asupra tuturor localităților rurale, deci asupra majorității populației cambodgiene care o dovedă în scurt timp, bază revoluționară puternică, sigură și eficientă. Și, în afară de aceasta, războiul din Vietnam a fost extins acum asupra întregii foste Indochine franceze. Pentru cambodgieni, grenadele și bombe americane, străpungătoare, dovedă că Statele Unite au declansat imortuita lor un război colonial nevrovat, că doresc să întoarcă înapoi roata istoriei.”

Richard Dudman a plecat în Cambodgia ca trimis special al ziarului american „St. Louis Post-Dispatch”. La un moment dat, a avut o discuție cu doi ziaristi, fost lui prizonier de forțe de rezistență populară. Ulterior, identificîndu-l pe se adevărată profesie, el a devenit trimis special al ziarului „Post” al forțelor patriotice, iar în cele din urmă s-a întors la Pnom Penh.

De pretutindeni

AUTOMATE ÎN BIBLIOTECA
Specialiștii sovietici au elaborat un proiect de automatizare a furnizării cărților solicitate de cititorii Bibliotecii „Lenin” din Moscova, care dispune în prezent de circa 26 milioane volume și manuscrise. Pînă acum s-a dat în funcțiune un sector experimental de postă pneumatică cu o lungime de 1,5 km, care a permis reducerea de 10 ori a duratei necesare transmiterii comenzilor. Instalația va fi completată prin conectarea la un sistem suspendat pentru transportarea cărților, linie utilită cu conveiere, elevatoare și alte dispozitive adecvate. Fiecare din cele 2.000 de containere destinate transportului, va fi dotat cu un buzunar în care se așează adrese codificate pe un magnet, garantînd astfel precizia executării comenzii. Potrivit unor calcule preliminare, grație automatizării, viteza de livrare a cărților va crește de 3-4 ori.

rioadă de aproximativ 100.000 de ani. Ele au fost întreprinse prin studierea în profunzime a straturilor de gheață din nordul Groenlandei. Recent, pe 122 de străzi din patru cartiere comerciale a fost instalat pentru câteva ore accesul tuturor autovehiculelor (asa cum se vede în fotografia de mai jos). Aproximativ trei sferturi de milion de oameni s-au bucurat de liniște și de lipsa gazelor de esapament. Aparatele de măsurat compoziția aerului au înregistrat date îmbucurătoare. Ca urmare, primarul orașului Tokio a hotărît ca această operație să se repete în fiecare duminică și în alte sărbători legale.

TOKIO FĂRĂ AUTOMOBILE
La Tokio a început o interesantă campanie împotriva poluării aerului. Recent, pe 122 de străzi din patru cartiere comerciale a fost instalat pentru câteva ore accesul tuturor autovehiculelor (asa cum se vede în fotografia de mai jos). Aproximativ trei sferturi de milion de oameni s-au bucurat de liniște și de lipsa gazelor de esapament. Aparatele de măsurat compoziția aerului au înregistrat date îmbucurătoare. Ca urmare, primarul orașului Tokio a hotărît ca această operație să se repete în fiecare duminică și în alte sărbători legale.

SE RĂCEȘTE CLIMA TERREI ?
Oamenii de știință danezi au constatat că pe Pămînt clima oscilează periodic. Aceste schimbări, arată săptămînalul „Observer” relatînd știri, sînt în strînsă legătură cu activitatea Soarelui, care prezintă perioade mai active și mai puțin active. După părerea cercetătorilor amintii, lumea a intrat acum într-o perioadă rece de 40 de ani. Temperatura era mai joasă se va înregistra în jurul anilor 1965, apoi ea va crește treptat pînă în anul 2010, cînd se va apropia de maximele înregistrate în jurul anului 1960. După aceea, va începe o nouă perioadă rece.

Ipoteze asemănătoare au mai fost emise și pînă acum, dar nici una nu se baza pe analiza unei perioade prea lungi de timp. Cercetările actuale cuprind însă o pe-

PARISUL ÎN AUGUST

Reportaj de Ioan GRIGORESCU

cabră coș care, în ciuda eforturilor de reglementare a circulației și de reducere a vitezei, nu cunoaște descreșteri. Transferat în mijlme companiilor turistice, Parisul apare în august mai cosmopolit ca oricînd. Chetivurile Senei, colina Montmartre, bîlăburile și la birintul de străzi din Cartierul Latin, au intrat în stăpînire a cohortelor nomade de ghitaristi pletosi care, după ce au străbătut cu autostopul drumurile Europei, își consumă nostalgicele romantice la umbra marilor monumente și muze ale Lutetiei cu taxe de intrare prea scumpe pentru „bursa” lor. Duminica, în schimb, cînd generozitatea municipalității afișează

telurilor onorabile se instalează comod în fotoliile ambarcațiunilor fluviale, parcurg cu autoarea faimosul „Paris by night”, achiziționează anticități recente, escaladează în ascensor etajele turnului Eiffel și caută senzații tari în localitățile din cartierele specializate în bransă. Mulți francezi, în schimb, preferă turismul în străinătate. Din acest punct de vedere, România constituie pentru ei o atracție deosebită. Recent, marelui cotidian francez „Le Figaro” prezenta elogios tabloul turistic al României, scoțînd în evidență avansatele hotelurilor de pe litoralul nostru, ospitalitatea, calitatea hranei și a serviciilor, modicitatea pre-

duurii petroliere. Și totuși, nimic nu poate stăvili frenezia evadărilor totale, oboseala gîndă în căutarea odihnei, nici grija față de precaritatea securității locuinței părăsita din metropola, nici agenda tot mai încărcată a relatării activității de toamnă. „Parisul e mai frumos ca ori-cînd în august” și, hai să spunem că, de aceea, mai bine de jumătate din salariații și liberi profesioniști ai Franței nu se bucură de concedii plătite, și că aproape cincizeci la sută din copiii Parisului nu pot pleca în tabere sau colonii de vară. Numai așa se explică cum, în ciuda febrei estivale, a declinării ostentative a cuvîntului „vacanță” la toate modurile, Parisul șantierelor de con-

strucții rutiere și utilitare atinge în august perioada de vîrf. Degradată de intensitatea circulației, locanții din celelalte anotimpuri, Parisul își poate permite acum tăierea de noi străzi, refacerea conductelor subterane de televiziune, înlocuirea și repararea de tunele, deschiderea unor șantiere rapide pentru a adapta urbanismului, devenit vetust, la cerințele lumii contemporane. Și dacă notăm că, în august, marile întreprinderi industriale din afara orașului și continuă la ritmul obișnuit activitatea. În cartierele marginase, Parisul în august nu mai aparține vacanțierilor, ci în orice lundă a anului, muncii.

Agenda de toamnă se anunță tot mai încărcată. Inventarul problemelor care se impun a fi abordate o dată cu reluarea activității politico-sociale curente oferă o lectură mai mult neliniștitoare decît reconfortantă. Redeschiderea anului școlar cu problemele atît de greu de rezolvat ale vieții universitare aflată în plină reorganizare, reluarea activității parlamentare, declanșarea acțiunilor referitoare la problemele de discrepanță dintre scîmbera vîiești și creșterea salariilor, reforma fiscală, lupta cu efectele poluării atmosferice, mîșturile anti-drog, lichidarea romanului managerial și intelectual, amenajarea industrială a regiunilor aflate în regres sînt numai cîteva din capetele de listă ale problematicei interne. Pe anul în august, dar îl prefer în septembrie, cînd începe să fie în insuși.

Primire la C.C. al P.C.R.

Vineri dimineața, tovarășul Vasile Paulin, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a primit pe tovarășii James Stewart și Sam Nolan, membri ai Secretariatului Partidului Comunist din Irlanda, și tovarășii Edwin Stewart, membru a Comitetului Executiv Național al partidului, care și-au

prețuit concediul de odihnă în țara noastră.

La primire a participat tovarășul Ștefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct de șef de Secție la C.C. al P.C.R.

Discuția care a avut loc cu acest prilej s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

Festivitatea de înaltare în grad a absolvenților Școlii militare de ofițeri de securitate — promoția 1970

Vineri după-amiază a avut loc în Capitală festivitatea de înaltare în grad a absolvenților Școlii militare de ofițeri de securitate — promoția 1970.

La festivitate au luat parte Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului municipal de partid, primar general al Capitalei, general-locotenent Grigore Răduciuc, prim-vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, reprezentanți ai conducerii Ministerului Învățământului, cadre didactice universitare, generali și ofițeri superiori.

După înmormântarea de Stat s-a dat citire Ordinului președintelui Consiliului Securității Statului pentru înaltarea în grad a absolvenților din noua promoție a școlii.

În numele absolvenților a luat cuvântul Aurel Rogojan, care, adresând simțăminte de recunoștință conducerii de partid și de stat pentru grija acordată pregătirii viitorilor ofițeri, a exprimat angajamentul noului corp pentru a răspunde la toate chemările datoriei, păstrând cu cinste, demnitate și onoare gradul de ofițer.

Luând apoi cuvântul, general-locotenent Grigore Răduciuc a urcat noii absolvenți în numele conducerii Consiliului Securității Statului, neces deplin în activitatea de viitor, exprimând totodată convingerea că noua promoție va sluji cu abnegație interesele vitale ale poporului nostru, securității naționale.

Încheiere a avut cuvânt tovarășul Dumitru Popa, care a felicitat pe noii absolvenți și a subliniat în același timp datorita pe care o au ofițerii de securitate de a-și perfecționa permanent măiestria profesio-

nală, de a fi plide în deplințarea misiunii de se sint încredințate.

S-a dat apoi citire telegramelor adresate de absolvenții școlii COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, comandant suprem al Forțelor armate ale Republicii Socialiste România, în care se spune:

Ne îndreptăm gândurile pline de dragoste și profundă recunoștință spre Partidul Comunist Român, Comitetul său Central, spre dumnea-vărilor, în lăuda tovarășului nostru general, pentru minunatele condiții ce ne-au fost create în vederea pregătirii noastre temeinice și multilaterale.

Măreția pildă pe care ne-o oferă zi de zi poporul nostru muncitor, strins unit în jurul partidului și al conducerii sale, ne insufletește și ne mobilizează și pe noi, cei mai tineri ofițeri de securitate, pentru ca pe frontul luptei pentru apărarea securității statului, a independenței și suveranității naționale să ne aducem contribuția la traducerea în viață a hotărârilor de partid și de stat, pentru apărarea mărețelor cuceriri socialiste.

Eșind la muncă, ne angajăm solemn să stăruim cu credință și devotament cauza partidului, interesele vitale ale națiunii noastre socialiste, să ne dăruim întreaga putere de muncă și energia tinerescă înfloririi și propășirii scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

La sfârșitul festivității a avut loc defilarea noii promoții de ofițeri de securitate.

(Agerpres)

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

JOCURILE BALCANICE DE ATLETISM

• IERI : 3 noi recorduri balcanice ; 4 victorii românești • AZI : Program bogat, în care evoluează și un campion european

După ce în prima zi a balcanidelor de atletism am cunoscut un singur campion — de altfel la singura probă disputată — ieri, la doua zi a competiției, pe podiumul de onoare au urcat 11 campioni și binedictate, cei clasati pe locurile 2 și 3 în finalele respective. A fost o zi bogată nu numai prin numărul medaliilor decernate, ci și prin numeroasele performanțe de valoare obținute de concurenți. La 100 m plat bărbăți, la 400 m garduri și la aruncarea ciocanului, de ieri avem noi recorduri balcanice.

Cea dintâi probă: 20 km mers; cursă dură, chinătoare prin mersul acela forțat pe caldărâmul străzii. Mărsăritorii au urmat în bună parte traseul pe care se întrecuseră maratoștii, numai că punctul de întoarcere la stadion, de unde luaseră startul, s-a făcut în dreptul vechiului aeroport Băneasa. Speranțele mari ne-am pus în această probă în Leonida Caraiosiflogu, tânărul nostru mărsăritor care, cu numai un an în urmă, realizase un excelent succes la Atena, în întrecerea cu cei mai buni alergători europeni ai genului — locul doi și medalia de argint. Printre favoriți se afla apoi bulgarul Stoikov, capabil să mărsălească distanța de 20 km în circa o oră și jumătate. Întrecerea de ieri dimineață ne-a adus satisfacția victoriei lui Caraiosiflogu (sosit primul, după o oră 34 min. 15 sec. 8/10). Locul secund — consti-

tuid, de fapt, surpriza probei — a revenit tot unui atlet român — Nicolae Maxim (la aproape două minute de învingător). Bulgarul Stoikov a terminat al treilea (1h 37 min. 46 sec. 2/10).

Trei din marile vedete ale actualilor Jocuri balcanice — ne referim la campioanele olimpice Victoria Viscopoleanu și Lia Manoliu, la recordmana mondială Vera Nikolici — au intrat ieri în concurs cu justificate șanse la câștigarea probelor lor favorite. Ceva mai dificilă se anunța, totuși, misiunea Verei Nikolici; ea deține într-adevăr recordul suprem la 800 m, dar cum de fiecare dată duelul său cu Ileana Silai a făcut incert orice pronostic.

Viscopoleanu a câștigat destul de ușor (cu 6,43 m) urmala de bulgară Anghelova, (6,23 m) și de Elena Vințilă (6,12 m). La aruncarea discului în 800 m, dar cum de fiecare dată duelul său cu Ileana Silai a făcut incert orice pronostic.

Viscopoleanu a câștigat destul de ușor (cu 6,43 m) urmala de bulgară Anghelova, (6,23 m) și de Elena Vințilă (6,12 m). La aruncarea discului în 800 m, dar cum de fiecare dată duelul său cu Ileana Silai a făcut incert orice pronostic.

sprintului fantastic al Verei, căreia i-a revenit medalia de aur (în 2'02"/3'10). Silai — locul doi (2'02"/3'10). Neașteptat loc trei a ocupat juniorul român Răduciuc (2'02"/3'10). Rămânând în domeniul probelor feminine de ieri, trebuie spus că o mare bucurie — pe lângă satisfacția medaliilor de aur și a titlului balcanic — a adus publicului și specialiștilor țina noastră viteza Marilana Goth. La 100 m plat, s-a impus printr-un finis de-a dreptul fantastic, întrecându-le cu două zecimi de secundă pe lugoslava Jelica Pavlicic și pe bulgara Sopika Kazandjeva, beneficiare ale unui start foarte bun, grație căruia au condus pe prima parte a cursei. Marilana Goth a egalat ieri recordul național (11,5 sec) în condițiile unui start întârziat; performanța ei poate deveni mult mai bună, desigur, dacă — și ar fi de dorit ci mai repede — își va îmbunătăți startul (cum ea a rămas o fracțiune de secundă, poate chiar două, pe loc după semnalul startului).

Dintre probele masculine de alergări, două au reținut atenția prin finalul lor, prin lupta deosebită pe care au declanșat-o concurenții pe ultimii metri. La 600 m condus, detașat chiar de George Ungureanu. Dar, deși a ieșit primul din ultima turanță, n-a mai putut păstra avantajul și a fost întrecut de Iugoslavi Medjurmurec și Koprivica.

Iugoslavi Korică a câștigat la mare lungă cursa de 10.000 m. Până în ultimul făr de pistă, „stăpînul” cursei a fost însă Mustafa. Atacat aici mai întâi de bulgarul Thiov, el a încercat să nu piardă teren. Pentru un moment a reușit și Cind, pe ultima sută de metri, s-a lansat Korică, campionul nostru, deși a făcut viziibile eforturi, n-a mai fost în stare să contracțeze eficient, multumindu-se cu locul al treilea, după Korică și Thiov.

Celalți medaliați ai probelor disputate ieri au fost: la 100 m plat bărbăți — 1. Karasi (Iugoslavia) 10,2 sec.; 2. Papageorgopoulos (Grecia) 10,3 sec.; 3. Zamfirescu (România) 10,4 sec.; săritura în înălțime bărbăți — 1. Kuslura (Grecia) 2,11 m; 2. Serban (România) 2,11 m; 3. Bogdanov (Bulgaria) 2,08 m; 400 m garduri — 1. Forzics (Grecia) 50,7 sec.; 2. Rătoiu (România) 50,8 sec.; 3. Burcă (România) 51,8 sec.; aruncarea ciocanului — 1. Babaniotis (Grecia) 68,94 m; 2. Manolov (Bulgaria) 64,24 m; 3. Mindov (Bulgaria) 64,2 m.

Proba de aruncare a ciocanului a avut loc la stadionul Tineretului, într-un anonim total. Păcat, publicul din tribunele de la „Republică” nu și-a putut urmări o pasionantă dispută în care au participat: un doborât de două ori vechiul record balcanic, Martor ocular, fostul nostru campion și recordman la această probă, Dumitru Constantin, ne spunea că cei doi aruncători români — 1. Babaniotis și 2. Manolov — nu puteau spera mai mult decât locurile 4 (cu 62,88 m), și respectiv, 6 (cu 61,68 m). Costache a avut o aruncare de circa 64 m, dar depășită.

Pentru astăzi, de asemenea, două reușiri. De dimineață, ora 9,30 ultimele probe ale pentathlonului și ale decathlonului. După-amiază (ora 16,30): 200 m plat și 1500 m (masculin și feminin), lungime și săritură (masculin), 400 m plat (masculin) etc. Desigur, un plus de atracție o are proba de 3000 m obstacole, cu participarea campionului european Jelev (Bulgaria). Pentru public, decl. o plăcută „simbătă atletică”.

Ion DUMITRU

Ileana Silai conduce încă, dar Vera Nikolici (imediat în spate) va ataca și va câștiga proba de 800 m. Foto: M. Cico

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• Tenismanul nostru Ilie Năstase, învingând cu 6-3, 6-4, 1-6, 10-8 pe Istvan Gulacs (Ungaria), s-a calificat în sferturile de finală ale turneului internațional de tenis de la Hamburg. În această etapă a competiției, Ilie Năstase îl va întâlni pe Iugoslavi Zeliko Franulovic.

• Secretariatul F.I.F.A. a primit în-

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

Cronica zilei

COCTEIL CU PRILEJUL ZILEI INDEPENDENȚEI REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN

Cu ocazia Zilei Independenței Republicii Islamice Pakistan, ambasadorul acestei țări la București, Razviur Rahman Noor, a oferit, vineri după-amiază, un cocteil.

Au participat Mihail Marin, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din M.A.E., ziariști.

În cadrul manifestărilor prilejuite de bicentenariu nașterii lui Ludwig van Beethoven se inscrie și expoziția deschisă vineri la sala Dalles din Capitală, organizată de Universitatea „București”, cu materiale puse la dispoziție de Institutul pentru relații externe din Stuttgart.

Cu prilejul venisajului expoziției au luat cuvânt acad. Remus Răduciuc, rectorul Universității Populare București, Vasile Tomescu, secretar al Uniunii compozitorilor, precum și

Franz Keil, prim-secretar al Ambasadei R.F. a Germaniei la București.

La venisaj au participat reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, membri ai conducerii Uniunii compozitorilor, muzicieni, oameni de artă și artiști zineri.

Au fost prezenți membri ai corpului diplomatic.

Președintele Comitetului de conducere al Centrului Marea Britanie Europa de Est, Gilbert Longden, membru în Parlamentul britanic care face o vizită în țara noastră a vorbit vineri în cadrul unei meserotunde organizată de A.D.I.R.L., despre unele probleme ale securității europene.

Orchestra de estradă a Radioteleviziunii a plecat într-un turneu în Uniunea Sovietică. În frunte cu dirijorul său, Sile Dinicu, orchestra va susține, timp de două săptămâni, 11 concerte la Moscova și Cernăuți.

(Agerpres)

(Urmare din pag. 1)

mult, respingind cu fermă atitudine asemenea manifestări — să se aplice și să-și aplice vechea intelectualitate. Aceasta a fost rodul unei nărușări — desfășurate cu tact și încredere, cu înțelegere a dificultăților și simuziunilor, care nu ce-l aveau de străbătut, cu manifestarea stimei și prețurii cuvenite. Prin țelurile sale de un înflăcărat patriotice, ca și prin metodele folosite, prin statornicia unui dialog viu cu intelectualitatea, prin perseverență acțiune de convingere, de influențare ideologică, evind practicile administrative ca și prin asigurarea condițiilor materiale și a climatului propice valorificării potențialului și creației partidului și-a lărgit considerabil legăturile trancie stabile încă din anii ilegalității, reușind treptat să atragă vechile cadre de specialiști la marea operă constructivă inițiată după eliberarea țării. S-a făcut astfel un pas important unic al intelectualității de toate generațiile, de toate naționalitățile, care nu cunoaște fel mai înalt decât slujirea patriei socialiste.

Asfel s-a ajuns la acea trăsură originală care constă în faptul că, de la cele mai proeminente personalități ale vieții culturale și științifice din rindurile vechii intelectualități până la noile promoții de specialiști, cercetători, creatori, nu există intelectual de valoare care nu se fi integrat organic în lupta poporului pentru edificarea noului orizont social, să nu militeze activ pentru înfăptuirea politicii partidului. Acestei realități i-a dat expresie emoționantă G. Călinescu cu ani în urmă, înaintea aderării sale la partid, roșind de la tribuna Marii Adunări Naționale cuvintele legite din preal plinul înlmfi, cuvinte care dădeau expresie sentimentelor unei întregi generații de intelectuali:

„Am admirat patriotismul partidului și, ca toți intelectuali în-am simții alături de el. Dar vintul nu se pare azi lipsit de modestie. Nu așfără de el trebuie să fim, și în mijlocul și în rindurile lui, că așa mă și socotesc”.

Prin întreaga ei orientare, ca și prin rezultatele practice, activitatea partidului în domeniul selecționării cadrelor este, totodată, o expresie a politicii sale naționale marxist-leniniste, care nu numai că a înălțat orice criterii discriminatorii, dar a asigurat cadrul organizatoric și condițiile materiale adecvate în vederea formării a numeroase contingente de cadre bine pregătite din rindurile naționalităților conclocutiv. Aceasta a înlesnit atât desfășurarea unei acti-

vității rodnice în județele unde, alături de români, locuiesc cetățeni din rindurile naționalităților conclocutivore, cit și folosirea — potrivit competenței și pregătirii lor — a cadrelor provenite din rindurile acestora. În toate verigile lanțurilor de partid, de stat sau economice pe plan central sau în alte zone ale țării, asigurându-se astfel avantajul deplinei valorificări a potențelor de talent și capacitățile ale întregului popor, ale întregului său „fond de cadre”, de dată cu creșterea staturii tuturor cetățenilor țării față de patria comună, față de politica partidului.

CADRELE

Se cuvine, desigur, a fi subliniat și un alt element caracteristic al acestui cadru, care constă în faptul că, de la cele mai proeminente personalități ale vieții culturale și științifice din rindurile vechii intelectualități până la noile promoții de specialiști, cercetători, creatori, nu există intelectual de valoare care nu se fi integrat organic în lupta poporului pentru edificarea noului orizont social, să nu militeze activ pentru înfăptuirea politicii partidului. Acestei realități i-a dat expresie emoționantă G. Călinescu cu ani în urmă, înaintea aderării sale la partid, roșind de la tribuna Marii Adunări Naționale cuvintele legite din preal plinul înlmfi, cuvinte care dădeau expresie sentimentelor unei întregi generații de intelectuali:

„Am admirat patriotismul partidului și, ca toți intelectuali în-am simții alături de el. Dar vintul nu se pare azi lipsit de modestie. Nu așfără de el trebuie să fim, și în mijlocul și în rindurile lui, că așa mă și socotesc”.

Prin întreaga ei orientare, ca și prin rezultatele practice, activitatea partidului în domeniul selecționării cadrelor este, totodată, o expresie a politicii sale naționale marxist-leniniste, care nu numai că a înălțat orice criterii discriminatorii, dar a asigurat cadrul organizatoric și condițiile materiale adecvate în vederea formării a numeroase contingente de cadre bine pregătite din rindurile naționalităților conclocutiv. Aceasta a înlesnit atât desfășurarea unei acti-

Există anumite trăsături pe care partidul le detectează și le stimulează pe deasupra deosebirilor de vîrstă — concepția înaintată asupra activității din domeniul respectiv, curajul de a trece peste tot ce e învecinat, forțul perseverent pentru însușirea organică a unei partidului, a spiritului său novator, opoziția intrinsecă față de tot ce reprezintă rigiditate, închistare, rutină, conservatorism. Reconoșterea în această concepție logică a concepției partidului, potrivit căreia multiplele laturi ale activității de selecționare și promovare a cadrelor sint departe de a avea

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

Există anumite trăsături pe care partidul le detectează și le stimulează pe deasupra deosebirilor de vîrstă — concepția înaintată asupra activității din domeniul respectiv, curajul de a trece peste tot ce e învecinat, forțul perseverent pentru însușirea organică a unei partidului, a spiritului său novator, opoziția intrinsecă față de tot ce reprezintă rigiditate, închistare, rutină, conservatorism. Reconoșterea în această concepție logică a concepției partidului, potrivit căreia multiplele laturi ale activității de selecționare și promovare a cadrelor sint departe de a avea

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

scrierea a 54 de țări pentru turneul olimpic de fotbal din anul 1972. Din Europa s-au înscris până în prezent 21 de țări, între care și România. Se vor mai primi înscrieri până la 31 august. Modul de disputare a preliminariilor, formula turneului final și numărul participanților vor fi cunoscute luna viitoare.

R. P. POLONĂ

Szczecin — port la Baltica pe... fluviul Odra

De pe o înălțime care coboară în trepte spre fluviu se deschide o frumoasă panoramă a Odrei. Este unul din locurile cele mai îndrăgite de locuitorii orașului în plină dezvoltare.

În aceeași zi am făcut o vizită la șantierul naval „Adolf Warski”.

specialiști și oameni de știință pot efectua o muncă complexă în larg, sau nave-școală.

La chei este trasă nava „Powstanie Śląskie” prima dintr-o serie de circa 20 de nave de cite 32000 tone, proiectată și realizată în întregime la Szczecin. Tot aici a fost construită anul trecut nava „Azteca” de 25000 tone pentru un armator mexican. Pentru următorii 3-4 ani se prevede trecerea la realizarea navelor de transport containerizate. În prezent, circa 72 la sută din producția de nave se șantierului este destinată exportului. U.R.S.S., China, Egipt, Albania, Indonezia, Brazilia, Iran, Mexic, Cehoslovacia, India și Portugalia figurează pe lista beneficiarilor externi.

CORESPONDENȚA DE LA I. DUMITRAȘCU

La sediul „Asociației prietenilor orașului”, arhitectul Boguslaw Herman mă pune în tem cu privire la dezvoltarea orașului, față de datele mai interesante. Szczecin-ul furnizează 3 la sută din producția industrială a țării; capacitatea anuală de transbordare a complexului portuar Szczecin-Swinoujście, de pe acum apreciabilă, va crește continuu, atingind în 1975 cifra de 20 milioane tone. În prezent, numai portul Szczecin asigură anual transbordarea a peste 12 milioane tone, fiind considerat cel mai mare port din bazinul Mării Baltice. Cele 3 institute de învățămînt superior din Szczecin — Politehnică, Academia medicală, Școala supe-

rioră agricolă, Institutul pedagogic și cel maritim — pregătesc cadre calificate pentru industria și înțregia activitate economică a orașului în plină dezvoltare.

În aceeași zi am făcut o vizită la șantierul naval „Adolf Warski”. Timp de două ore, împreună cu inginerul Ibrarski, parcurs diverse secții ale șantierului. În timpul discuției aflui că, de fapt, interlocutorul meu, șef al secției de control tehnic, este originar din sudul țării. S-a legat de șantier și nu-l mai poate părăsi. Șantierul trece drept cea mai mare unitate industrială a ținutului vestice pomeranice. În cei 22 de ani de existență au fost construite aici 180 de nave. În prezent se produc indeosebi vase cu un înalt grad de tehnicitate, cum ar fi navele pentru cercetări științifice, la bordul cărora circa 50 de

Un nou concurs de admitere în învățămîntul superior

Ministerul Învățămîntului comunică: Pentru facultățile și secțiile la care, în urma concursului de admitere din 10-18 iulie a.c., au rămas locuri neocupate, se organizează un nou concurs de admitere, în perioada 12-20 septembrie 1970.

Concursul se va organiza la următoarele instituții de învățămînt superior: universitățile din București, Cluj, Craiova, Iași și Timișoara; facultățile și secțiile la care se va susține concursul sînt indicate într-un comunicat detaliat ce va fi publicat, în zilele următoare, în „Știința Tineretului”, „Gazeta de Învățămîntului” și „Viața Studențească”.

din Baia Mare, Pitești și Hunedoara; institutele agronomice din București, Cluj, Iași și Timișoara; Academia de studii economice București; institutele pedagogice de 3 ani din București, Baia Mare, Brașov, Constanța, Oradea, Pitești, Timișoara, Suceava, Tuș Mures; conservatoarele din București, Cluj și Iași; Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale” din București. Facultățile și secțiile la care se va susține concursul sînt indicate într-un comunicat detaliat ce va fi publicat, în zilele următoare, în „Știința Tineretului”, „Gazeta de Învățămîntului” și „Viața Studențească”.

REPUBLICA POPULARĂ CONGO

UN DEGENIU DE LA PROCLAMAREA INDEPENDENȚEI

Noi construcții la Brazzaville

Poporul Republicii Populare Congo cu capitala la Brazzaville sărbătorește astăzi împlinirea a două ani de la proclamarea independenței țării. Decenul care a trecut a consemnat eforturi susținute pe calea lichidării grelei moșteniri coloniale, a consolidării independenței politice și valorificării resurselor naționale în interesul poporului.

În ultimii ani au fost adoptate importante măsuri pentru trecerea în proprietatea statului a bogățiilor solului și subsoletului. Au fost de asemenea, naționalizate o serie de importante obiective economice, între care două mari societăți străine: „L'Union électrique d'Outre Mer”, „Compagnie africaine de service public”, precum și principala cale ferată care leagă capitala țării de portul maritim Puento Huarom.

se arată că aceste comitate sînt un „Instrument al dictaturii democrației naționale”. „Dictatura democrației naționale, se relevă în directive, nu este încă dictatura proletariului. Însă rolul conducător al clasei muncitoare reprezintă condiția obligatorie a trancieției acestei dictaturi”. Republica Populară Congo, a declarat Marien Ngouabi, președintele Comitetului Central al P.C.M., se pronunță pentru ca legea necapitalistă de dezvoltare și lichidarea tuturor formelor de exploatare.

Pe plan extern, Republica Populară Congo militază pentru lichidarea pe pămîntul african a colonialismului și rasismului, pentru dezvoltarea de relații prietenești cu statele africane, cu toate țările lumii.

Între Republica Socialistă România și Republica Populară Congo s-au stabilit relații prietenești de colaborare. Vizita de anul trecut a primului ministru de atunci al Republicii Populare Congo, Alfred Raza, în țara noastră, ca și vizita recentă în Congo a ministrului de externe român, Corneliu Mănescu, au contribuit la o mai bună cunoaștere reciprocă, la adîncirea colaborării dintre cele două țări, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii în lume.

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Populare Congo, poporul român urează poporului congolez noi succese în lupta sa pentru consolidarea independenței, pentru progres în toate ramurile de activitate.

Anul 1970 a fost declarat „anul dezvoltării intensive a economiei congoleze”. În acest scop, bugetul statului prevede investiții în economia națională de 1,5 miliarde franci față de 700 milioane anul trecut. Concursul de constituire a Partidului Congolez al Muncii (P.C.M.), care, conform constituției, a devenit partidul de guvernămînt și singurul partid politic din țară, a reprezentat un eveniment de mare importanță, deoarece a fost hotărîtă proclamarea Republicii Populare Congo. La începutul acestui an au fost publicate „Directivile privind crearea comitetelor revoluționare din întreprinderi” care vor acționa sub conducerea P.C.M. În directive

epiilor eticii comuniste la scara întregii societăți constituie o componentă inalienabilă a politicii de cadre a partidului, cu influență determinantă pentru crearea condițiilor trecerii la comunism.

Privind în urmă drumul străbătut, putem descifra azi mai clar, în perspectiva pătrărului de veac care a urmat lui 23 August, în împlinire, cit și exemplul și în domeniul politicii de cadre, unele inevitabile, datorate unor factori obiectivi, altele determinate în anumite perioade de persistență unor criterii subiective și manifestate de arbitrar în selecționarea oamenilor. Rezultatele de ansamblu nu însă umbră de indoliență asupra justei orientări de ansamblu, ca și asupra consecvenței cu care a fost aplicată.

În condițiile noului stadiu de dezvoltare a orinduirii noastre, perfecționarea pregătirii cadrelor capătă o importanță primordială. Soluționarea competentă, într-o cuprinzătoare viziune de perspectivă, a problemelor complexe care se ridică în toate domeniile vieii economice și sociale poate fi asigurată numai în măsura în care în fiecare post de comandă socială se vor afla oameni capabili, receptivi la tot ce apare nou și înaintat, capabili să introducă cele mai potrivite forme și metode de organizare, să renunțe fără a govă la tot ce se dovedește perimat. În acest sens, este de maximă importanță ca, în toate verigile vieții sociale, să se desprindă conștientă practică din existența cu care partidul subliniază că în actuala etapă de evoluție a României, conducerea opelei de construcție socialistă devine o știință tot mai complexă, a cărei însușire reprezintă un factor esențial pentru dezvoltarea societății. Înțărarea dilematismului, a practicismului și suficienței lipșite de orizont constituie în aceste condiții imperative majore care pun în fața cadrelor sarcina intensificării efortului de autoperfectiune profesională, ca și politico-ideologică.

În tot ce s-a realizat în ultimul sfert de veac, în profundele înnoiri care au schimbat radical viața oamenilor, înfășurarea țării, ca și locul ei în lume, este încorporat aportul eforturilor, capacității și al abnegației a zeci și zeci de mii de activiști modeste, anonimi ai partidului, ai statului socialist; ei sint acei „oameni de bază” care, în locurile cele mai grele, în împrejurări vitrege, au găsit să birue greutății, să învețe din succese ca și din greșeli, să nu cunoscă răgaz pînă ce sarcina nu era îndeplinită — iar apoi să o la de în capăt. Acești oameni și noile contingente din accesei plătite vor și, ca și pînă acum — modest, simplu cu tenacitate și, la nevoie, cu spirit de sacrificiu — să-și facă datoria, să îndreptească încrederea maselor care nu greșesc cînd îi numesc „sărurile pămîntului”.

viața internațională

VIETNAMUL DE SUD

Puternice atacuri ale forțelor patriotice

SAIGON 14 (Agerpres). — În cea mai mare parte a Vietnamului de sud continuă să fie semnalaie lupte deosebit de puternice între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze. Ciocnirile cele mai violente au loc în prezent la est de orașul Hai Lang, situat pe drumul național nr. 7, în apropiere de fostă capitală imperială, Hue. De asemenea, baza de artilerie „O'Reilly” continuă să fie supusă, de șase zile, unor puternice atacuri ale forțelor patriotice, destinate bombardierelor americane „B-52” au lansat asupra regiunii respective, nu mai în cursul nopții de joi spre vineri, 720 tone de bombe, încercând să stăvilească atacurile patriotice. Alte angajamente militare au avut loc în apropiere de Saigon și în Delta fluviului Mekong.

WASHINGTON — Ziaristul american Seymour Hersh, laureat al premiului Pulitzer, acordat pentru reportajele prin care a descoperit masacrul comis de către trupele americane la Song My, în Vietnamul de Sud, a declarat că „vinovate pentru astfel de asasinat sunt unele persoane din conducerea Pentagonului”. „Undeva, ceva merge foarte rău în această țară” a afirmat Hersh, condamnd tactica urmată de trupele americane în războiul din Vietnam „de cercetare și distrugere” a unor regiuni întregi în cadrul unor astfel de operații, orice persoană întâlnită de unitățile americane poate fi împuscată fără nici un fel de avertisment, a arătat ziaristul american.

În leagătură cu sesiunea jubiliară a O.N.U.

Dezbaterile vor începe în Adunarea Generală la 14 octombrie

NEW YORK 14 (Agerpres). — Comitetul pregătitor al celei de-a 25-a sesiuni jubiliare a Adunării Generale a O.N.U. a hotărât prelungirea de la o săptămână la 10 zile a duratei prezăvute pentru cuvintele șefilor de state și de guverne care și-au anunțat participarea. Hotărârea a fost luată ca urmare a faptului că pînă în prezent aproximativ 60 de șefi de state și de guverne și-au rezervat spațiul în cadrul dezbaterilor. În consecință, dezbaterile din Adunarea Generală consacrate aniversării a 25 de ani de existență a O.N.U. vor începe la 14, și nu la 19 octombrie, cum era prevăzută, și se vor încheia la 24 octombrie, data cînd a intrat efectiv în vigoare Carta O.N.U.

INDIA ANIVERSAREA INDEPENDENȚEI

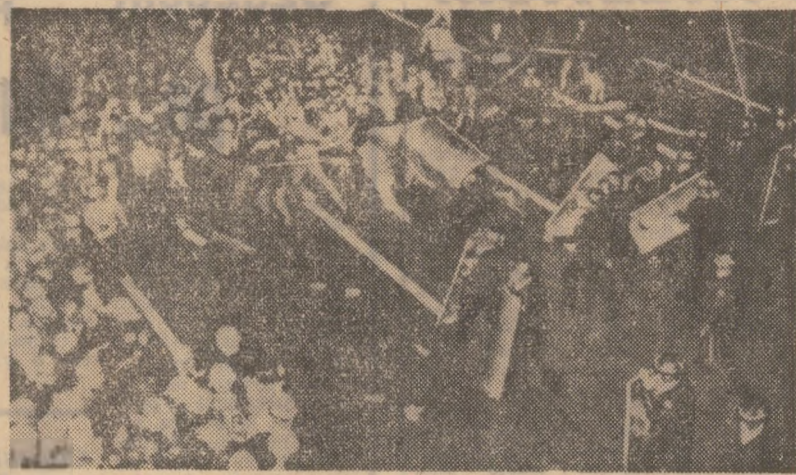
Vedere din Bombay

În cei 23 de ani care au trecut de la proclamarea independenței, în India s-au depus mari eforturi în scopul lichidării inaportienței economice — lăsată moștenire de dominația colonială — al consolidării independenței și progresului. În acest răsmp au fost puse bazele făuririi unei industrii naționale, au apărut ramuri noi, cum sînt siderurgia, metalurgia, industria construcțiilor mecanice, de utilaje energetice și miniere ș.a.m.d. A început o vastă activitate de prospecție și valorificare a resurselor naturale pentru acoperirea cu mijloace proprii a necesităților interne crescînde de materii prime.

În cadrul preocupărilor pentru dezvoltarea agriculturii, este de menționat că în ultimul deceniu au fost realizate 500 mari obiective hidroelectrice, dintre care cîștigăm mențiunea la Singareni, o bază mecanică la Baroda, precum și alte obiective industriale.

O contribuție importantă la conținutul larg și diversificarea relațiilor economice reciproce a adus vizita oficială pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a făcut-o anul trecut în India.

Cu prilejul aniversării independenței naționale a Indiei, poporul român adresează popoului indian călduroase felicitări, urări de noi și însemnate succese pentru propășirea patriei sale.

Prezența celor 124 de baze militare americane pe teritoriul Japoniei îngrijorează profund opinia publică din această țară. În luna iulie și la începutul lunii august, în regiunea Misawa, Jokota, Kitafudzi au avut loc numeroase acțiuni de protest ale maselor populare. Opinia publică din Japonia se pronunță tot mai hotărât pentru lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul țării. În fotografie: aspect din timpul unei recente demonstrații la Tokio

Manifestări consacrate apropiatei aniversări a eliberării României

ROMA — În „Pavilionul Națiunilor” al Triului internațional de la Messina a fost amenajat un stand turistic românesc. La deschiderea tirului, standul „România” a fost vizitat de ministrul italian al turismului și spectacolului, Matteo Matteotti. Cu același prilej, în sala de festivități a Bibliotecii Române din Roma a fost organizată o seară de filme românești.

VARSOVIA — Ministrul culturii și artei al R.P. Polone, Lucjan Motyka, a inaugurat la Varșovia o interesantă expoziție de artă decorativă românească. Expoziția prezintă peste 100 de exponate care permit locuitorilor capitalei poloneze să cunoască o

CONVORBIRILE DE LA VIENA

S-A ÎNCHIEAT A DOUA ETAPĂ

VIENA 14 (Agerpres). — Vineri s-a încheiat cea de-a doua etapă a convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice care s-au desfășurat timp de patru luni în capitala Austriei. Partea au convenit să reia negocierile la 2 noiembrie la Helsinki, oraș care a găzduit, de altfel, și prima etapă a convorbirilor.

A fost dat publicității un comunicat în care se arată că în timpul convorbirilor „a fost analizat în amănunțime un larg cerc de probleme legate de limitarea înarmărilor strategice „ofensive și defensive”. Schimbul de păreri a fost util ambelor părți și a permis realizarea unei mai bune înțelegeri reciproce într-o serie de aspecte ale problemelor abordate”, se precizează, în încheiere, în comunicat.

Societatea de construcții din Madrid a concediat 750 de muncitori care declaraseră grevă, revendicînd îmbunătățirea condițiilor materiale. Agenția France Presse informează că în semn de solidaritate cu olegii lor concediați, mai multe mii de muncitori din Madrid au participat la greve de scurtă durată. Aceștia au declarat că greva celor 1000 de muncitori de la o

Vedere din Bombay

jalon important pe calea auto-aprovizionării cu produse alimentare a numeroasei populații a peninsulei.

Între Republica Socialistă România și Republica India s-au dezvoltat relații prietenești, de colaborare, reciproc avantajoase. O expresie a acestor relații sînt acordurile de cooperare economică și tehnică, schimburile comerciale bilaterale de tot mai intense. Cooperarea romano-indiană în domeniul petrolului — livrarea primelor instalații românești, de forare și trimiteră în India a celor dintii sondori români — a fost inițiată încă acum 15 ani. De atunci au fost realizate, cu forte comune, rafinării de petrol de la Gauhati și alte obiective din domeniul petrolului, o termocentrală la Singareni, o bază mecanică la Baroda, precum și alte obiective industriale.

O contribuție importantă la conținutul larg și diversificarea relațiilor economice reciproce a adus vizita oficială pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a făcut-o anul trecut în India.

Cu prilejul aniversării independenței naționale a Indiei, poporul român adresează popoului indian călduroase felicitări, urări de noi și însemnate succese pentru propășirea patriei sale.

IRLANDA DE NORD

Circumstanțele calmului

BELFAST 14 (Agerpres). — Prima media izbucnirii unei crize de guvern în Irlanda de Nord a fost, deocamdată, înaltă. Într-o întâlnire, primul ministru James Chichester-Clark cu liderii Partidului unionist a decurs, joia trecută, într-o atmosferă destinsă. În ciuda așteptărilor, reprezentanții extremiștilor protestanți nu au deșus o motiune de nelcredere împotriva lui Chichester-Clark. Adversarul său, fostul ministru de interne, William Craig, nu a apărut la această reuniune. Observatori politici apreciază că declarația ministrului britanic de interne, Reginald Maudling, potrivit căreia Marea Britanie va instaura un control direct asupra Irlandei de Nord în cazul unor împrejurări excepționale, a contribuit la liniștirea spiritelor. Între timp,

în Irlanda de Nord se desfășoară o amplă acțiune a poliției pentru urmărirea atentatorilor care, marți, au ucis doi polițiști. Pînă în prezent, aceste cercetări nu au dus la nici un rezultat. Incidentele și actele de violență care au avut loc pînă acum în Irlanda de Nord au provocat, potrivit estimărilor făcute de Camera de Comerț din Belfast, pagubă materială în valoare de aproximativ 40 milioane lire sterline.

LONDRA. — În timpul unui raid efectuat într-o suburbie din sudul Londrei, poliția a descoperit o importantă cantitate de bombe și alte materiale explozive destinate Irlandei de Nord. Persoanele în locuința cărora s-a descoperit materialul exploziv erau de origine nord-irlandeză.

Mitingul de la Phenian

PHENIAN 14 (Agerpres). — După cum anunță agenția telegrafică a R.P.D. Coreei, la Phenian a avut loc vineri un miting consacrat celei de-a 25-a aniversări a eliberării Coreei. Au participat Kim Il, membru al Prezidiului Comitetului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Pak Sen Cer, membru al Prezidiului Comitetului Politic al C.C., al doilea vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, alți conducători de partid și de stat, oameni ai muncii, membri ai corpului diplomatic.

La miting au rostit cuvîntări Pak Sen Cer și Kiril Mazurov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice care participă la festivitățile prilejuate de cea de-a 25-a aniversare a eliberării Coreei.

URUGUAY

12 000 de polițiști în căutarea persoanelor răpite

BUENOS AIRES 14 (Agerpres). — Organizația clandestină care a efectuat recent o serie de răpiri în Uruguay a anunțat, într-un comunicat dat publicității joi la Buenos Aires, că Aloysio Dias Goides, consului brazilian la Montevideo, ar putea fi executat, așa cum s-a procedat cu consilierul nord-american Daniel Miltrone. După cum s-a anunțat, Dias Goides și consilierul american Claude Fly sînt înținuți ca ostatici de membrii organizației extremiste. La Montevideo, aproximativ 12 000 de polițiști și militari participă în prezent la o vastă acțiune de depistare a locului unde sînt ascunși cei răpiți.

agențiile de presă transmit:

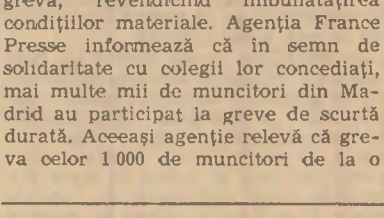
Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, l-a

primit vineri la Split pe ministrul afacerilor externe al Republicii Mali, Sori Coulibaly, cu care a avut o convorbire, informeză agenția Tassig. Au fost de față Mirko Tepavac, secretarul de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Miloš Melovski, consilierul pentru probleme externe al președintelui, și alte persoane oficiale.

În încheierea vizitei în R.P. Chineză a delegației Republicii Populare a Yemenului de Sud, condusă de

Salem Robaya Al, președintele Consiliului Prezidențial, a fost dat publicității un comunicat în care se arată că au fost discutate probleme legate de dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și a fost semnat un acord guvernamental. S-a făcut, de asemenea, un schimb de păreri în probleme internaționale de interes comun, constatîndu-se o identitate de vederi. Comunicatul precizează că premierul Ciu En-lai a acceptat invitația de a vizita Republica Populară a Yemenului de Sud.

Societatea de construcții din Madrid a concediat 750 de muncitori care declaraseră grevă, revendicînd îmbunătățirea condițiilor materiale. Agenția France Presse informează că în semn de solidaritate cu olegii lor concediați, mai multe mii de muncitori din Madrid au participat la greve de scurtă durată. Aceștia au declarat că greva celor 1000 de muncitori de la o

Vedere din Bombay

Cui folosește? Clauzele ajutorului acordat țărilor în curs de dezvoltare.

PARIS 14 (Agerpres). — Potrivit ziarului „Le Monde”, ajutorul global acordat țărilor în curs de dezvoltare a fost în 1969 de 8,1 miliarde de dolari, iar în 1968 — 13,3 miliarde. Despre acest ajutor luat în totalitate a crescut, precizează ziarul, el reprezintă numai 0,73 la sută din produsul național brut în 1969 al țărilor industrializate, față de 0,96 la sută în 1961. Din totalul de 13,3 miliarde de dolari, numai o treime a revenit țărilor beneficiare, cu titlu de donații, restul sumei reprezentînd împrumuturi furnizate în condițiile de pe piața internațională, cu un procent de dobîndă adesea mai ridicat decît în mod obișnuit și, în cele mai multe cazuri, pe termene scurte și mijlocii. Este, de altfel, vorba de o operațiune de finanțare normală și de multe ori în condiții mai defavorabile decît operațiile de acest fel efectuate între țările dezvoltate, scrie „Le Monde”.

Drept urmare, datoria publică a țărilor beneficiare se ridică în iunie 1969 la 55 miliarde de dolari, iar plățile anuale pentru servicii atîngeau cifra de aproximativ 5 miliarde. Dacă se mai adaugă plățile pentru dobîndă, se atinge cifra totală de 9 miliarde de dolari pe an.

secție a rafinării din Puertollano a

luat sîrșit cu victoria greșitilor: conducerea rafinării a fost silită să accepte o majorare de salarii.

Parlamentul italian a intrat în vacanță. Odată cu

încheierea dezbaterilor asupra declarației program a noului guvern și acordarea votului de investitură acestuia, Parlamentul italian (Camera Reprezentanților și Senatul) a intrat în vacanța de vară. Membrii parlamentului se vor întruni din nou la 28 septembrie.

Un prim bilanș, dat publicității joi, arată că, în urma inundațiilor

recente care s-au produs în zona orașului brazilian Recife, cel puțin 180 de persoane și-au pierdut viața. Aceștia li se adaugă un număr de 50 de dispăruți.

Avionul supersonic de pasageri „Concorde 002”, construit în comun de Marea Britanie

cu Franța, a efectuat pentru a doua oară în cursul acestei săptămîni un zbor de încercare deasupra Mării Nordului. Noua serie de încercări, la care este supus prototipul britanic „Concorde 002” se va încheia în luna octombrie.

Conducerea radiodifuziunii sud-africane a exclus patru pioniștii care participau la un concurs consacrat bicentenarului

Beethoven. Causa: pianiștii sînt oameni „de culoare”. În consecință, potrivit mentalității rasistilor sud-africani, ei nu pot să interpreteze opere aparținînd unui compozitor „alb”.

Avioane israeliene au atacat vineri poziții ale armatei iordaniene în regiunea

de nord a Văii Iordanului, a anunțat la Tel Aviv un purtător de cuvînt militar. El a afirmat că unitățile iordaniene atacate au sprijînit grupurile de comando palestiniene, aflate pe teritoriul iordaniei în acțiunile lor contra unor localități aflate sub control trupelor israeliene. La Amman un purtător de cuvînt militar a confirmat atacul aerian israelian.

Fondul Monetar Internațional exercită presiuni asupra guvernului Canadei

în vederea restabilirii unui curs fix al dolarului canadian. După cum se știe, în urmă cu cîteva luni guvernul canadian a instituit un curs flotant al monedei naționale, permițînd decii stabilirea liberă a cursului în funcție

Tratatul sovieto-vest-german — în spiritul politicii de colaborare între state, al securității în Europa

Opinia publică din țara noastră a luat cunoștință cu profund interes de conținutul Tratatului dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei, semnat marți la Moscova. Apreciere pozitivă pe care ea o dă acestui eveniment decurge nemijlocit din poziția de principiu a partidului și guvernului nostru, care, cu neabătută consecvență, se pronunță și militează pentru normalizarea relațiilor între statele europene, pentru destindere și cooperare internațională, pentru soluționarea constructivă a problemelor europene și înfăptuirea securității pe continentul nostru.

Pornind tocmai de la aceste considerente, ne produce o vie satisfacție să constatăm că Tratatul sovieto-vest-german se înscrie pe linia eforturilor de îmbunătățire a climatului politic în Europa, de eliminare treptată a germenilor de tensiune și suspiciune, de promovare a încrederii și colaborării între toate statele continentului, indiferent de orînduirea lor socială. Aprecînd însemnătatea și perspectivele tratatului semnat, A.N. Kosighin a afirmat că cele două părți urmează să înfăptuiască o cotitură în relațiile dintre ele și și-a exprimat speranța că, drept urmare a semnării tratatului, nu se vor lăsa așteptați pași practici pentru dezvoltarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R.F.G. în diferite domenii. În același spirit, W. Brandt a arătat că consideră tratatul drept o trasare de linie, drept un nou început, și a chemat la continuarea eforturilor pentru ca preluțind în Europa, să fie obținută o reglementare satisfăcătoare.

De cea mai mare însemnătate este faptul că tratatul stipulează — ca una din clauzele esențiale — obligația părților „de a se abține de la amenințarea cu forță sau de la folosirea forței în probleme care fac obiectul securității din Europa și securității internaționale, precum și în relațiile lor reciproce”, de „a soluționa problemele litigioase exclusiv prin mijloace pașnice”. Înscrisă pînă acum în clauzele în tratat reprezintă prin ea însăși repudierea politicii „de forță”, care — așa cum arată viața, experiența — nu poate rezolva în zilele noastre nici o problemă litigioasă. În epoca noastră, forța nu poate să creze drept; în schimb, politica forței constituie un factor de stimulare a încordării și cursei înarmărilor, o sursă permanentă de insecuritate, care poate duce la izbucnirea războiului pentru pacea mondială. În relațiile internaționale trebuie să prevaleze nu dreptul forței, ci forța dreptului, a principiilor legalității și eticii internaționale, dar și-au găsit un echilibrat și în Carta O.N.U. Așa cum susține în permanență țara noastră, esențial pentru pace și securitate este asigurarea relațiilor internaționale pe baze noi, sănătoase, pe bazele respectării principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. — ca una din condițiile fundamentale ale înfăptuirii surselor de conflict, este dezvoltării încrederii și colaborării între țări și popoare. De aci decurge imperativul reglementării politice, prin tratative pașnice, ca singura cale rațională pentru soluționarea problemelor litigioase. Faptul că prin negocieri laborioase, îndelungate, prin luarea în considerare a intereselor reciproce s-a ajuns la încheierea acestui tratat este o dovadă nu numai a necesității imperioase a căii tratatelor, dar și a posibilității ca, purtate cu răbdare și bunăvoință, să dea rezultate concrete și pozitive.

Tratatul sovieto-vest-german reprezintă totodată o contribuție la abordarea și soluționarea problemelor unității europene este deosebit de cunoscut punctul de vedere al României în această problemă. „Considerăm — subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu — că în abordarea problemelor securității europene este deosebit de important să se pornească de la realități, de la schimbările petrecute pe continent în urma celui de-al doilea război mondial, de la reconstituirea actualilor frontiere ale țărilor europene și a inviolabilității lor — inclusiv a frontierei Oder-Neisse — de la existența celor două

state germane și a necesității partajării lor pe baze egale la soluționarea problemelor care privesc pacea și securitatea Europei și a întregii lumi”. Acestea sînt dezeritate majore ale cauzei întăririi păcii și securității europene; în legătură cu împlinirea lor, are o mare importanță pozitivă faptul că, pentru prima oară este înscris într-un document de valoare juridică a unui tratat angajamentul de a respecta neabătut integritatea teritorială a tuturor statelor din Europa, inviolabilitatea granițelor, așa cum există ele în prezent, inclusiv linia Oder-Neisse, și a granițelor între R.F.G. și R.D.G. Prin aceasta se realizează, încontestabil, un progres efectiv în reconstituirea realităților postbelice și consfințirea lor din punctul de vedere al dreptului internațional.

Tratatul sovieto-vest-german exprimă — așa cum este egală la soluționarea problemelor care privesc pacea și securitatea Europei și a întregii lumi”. Acestea sînt dezeritate majore ale cauzei întăririi păcii și securității europene; în legătură cu împlinirea lor, are o mare importanță pozitivă faptul că, pentru prima oară este înscris într-un document de valoare juridică a unui tratat angajamentul de a respecta neabătut integritatea teritorială a tuturor statelor din Europa, inviolabilitatea granițelor, așa cum există ele în prezent, inclusiv linia Oder-Neisse, și a granițelor între R.F.G. și R.D.G. Prin aceasta se realizează, încontestabil, un progres efectiv în reconstituirea realităților postbelice și consfințirea lor din punctul de vedere al dreptului internațional.

Tratatul sovieto-vest-german exprimă — așa cum este egală la soluționarea problemelor care privesc pacea și securitatea Europei și a întregii lumi”. Acestea sînt dezeritate majore ale cauzei întăririi păcii și securității europene; în legătură cu împlinirea lor, are o mare importanță pozitivă faptul că, pentru prima oară este înscris într-un document de valoare juridică a unui tratat angajamentul de a respecta neabătut integritatea teritorială a tuturor statelor din Europa, inviolabilitatea granițelor, așa cum există ele în prezent, inclusiv linia Oder-Neisse, și a granițelor între R.F.G. și R.D.G. Prin aceasta se realizează, încontestabil, un progres efectiv în reconstituirea realităților postbelice și consfințirea lor din punctul de vedere al dreptului internațional.

Încheierea cu rezultate pozitive și semnarea Tratatului de la Moscova este de natură să favorizeze tratative în curs care se poartă între R.F.G. și alte țări socialiste în vederea normalizării și dezvoltării relațiilor economice. Tocmai această speranță a fost exprimată în ecourile la tratat apărute în presa din aceste țări socialiste. „Semnarea Tratatului dintre U.R.S.S. și R.F.G. a scris ziarul polonez „Trybuna Ludu” constituie un element pozitiv, promițînd un proces a căruia evoluție constituie pe viitor lucrul de cea mai mare importanță. În prezent, opinia publică europeană și mondială așteaptă alte acțiuni pe această cale. Între altele, este larg împărtășită părerea că încheierea tratatului va stimula și accelera organizarea conferinței general-europene consacrate securității și cooperării.”

Încheierea Tratatului sovieto-vest-german a fost întâmpinată pozitiv în cercurile oficiale din numeroase țări europene, cit și în comentariile presei internaționale. Reacția deavorabilă s-a avut semnala mai ales din partea cercurilor de opoziție din Republica Federală a Germaniei, prizoniere ale vechilor mentalități și nemulțumite de progresele destinderii și colaborării internaționale.

Așa cum este bine cunoscut, România, acționînd ca un factor activ în realizarea securității europene, s-a situat neabătut pe poziția stabilirii de relații normale cu ambele state germane, ca o premisă importantă a destinderii și rezolvării problemelor europene în interesul securității. Pornind de la preocuparea constantă pentru adîncirea prieteniei și alianței cu toate țările socialiste, țara noastră dezvoltă legăturile de prietenie frățoase, de cooperare multilaterală cu Republica Democrată Germană, în interesul ambelor părți, al stabilității și securității Europei. Totodată, țara noastră a stabilit și dezvoltat relații de bună vecinătate și colaborare cu Republica Federală a Germaniei. Evoluția evenimentelor internaționale a confirmat că aceasta este o politică realistă, judicioasă și constructivă. În această lumină, opinia noastră publică își exprimă convingerea că Tratatul sovieto-vest-german va contribui la stabilirea unor relații normale între toate statele europene, la soluționarea problemelor complexe ale situației din Europa. Relevînd importanța acestui tratat bilateral, se cere totodată și o contribuție din partea statelor. În acest sens, România își va aduce și în viitor contribuția la soluționarea, prin efortul general al statelor interesate, a problemelor europene, la consolidarea păcii pe continentul nostru și în lume.

ION FINTINARU